

**Ψηφίστηκαν
απολύσεις και
διαθεσιμότητες**
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Δοκιμαστική μείωση του
ΦΠΑ στην εστίαση
**«Δωράκι» στους
μεγαλο-
ξενοδόχους**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Επίσκεψη Σόιμπλε
**Φόρου
υποτελείς στο
γερμανικό
ιμπεριαλισμό**

ΣΕΛΙΔΕΣ 16 και 9

**Καταργούν
την αργία της
Κυριακής**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Μεγάλα δώρα
στους
σχολάρχες**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ
**Ενα αστικό
σοσιαλδημο-
κρατικό κόμμα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο Σαμαράς (επιτέλους!)
στην Ουάσινγκτον
**Για προσκύνημα
και μια
φωτογραφία**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Χειρότερη από την ήττα είναι η ηττοπάθεια

Για να αντισταθούμε πρέπει να οργανωθούμε (πρωτίστως πολιτικά)

■ Ο Σαμαράς (επιτέλους!) στην Ουάσινγκτον

Για προσκύνημα και μια φωτογραφία

Aυτή τη φορά η απέντα είναι διευθυνμένη και αναβαθμισμένη, σημειώνουν με νόημα οι συνεργάτες του Σαμαρά, ανακρεόρουν στη συνάντηση που θα έχει ο πρωθυπουργός στις 8 Αυγούστου με τον Μπαράκ Ομπάμα στην Ουάσινγκτον. Τόσο διευρυμένη και αναβαθμισμένη, που η αμερικανική διπλωματία βρήκε μετά βίας λόγο χρόνο για να ικανοποιήσει το αγωνιώδες αίτημα του Μαξίμου για μια συνάντηση, λίγες ώρες πριν ο Ομπάμα αναχωρήσει για τις διακοπές του στη Χαβάη.

Γνωρίζουμε, άλλωστε, πολύ καλά πώς γίνονται αυτές οι συναντήσεις. Ο αμερικανός πρόεδρος μιλά παρουσιάζοντας τις απαιτήσεις της Ουάσινγκτον και ο έλληνας πρωθυπουργός κρατάει σημειώσεις. Ελπίζουμε ο Σαμαράς να χρησιμοποιήσει το iPod, του οποίου είναι λάτρης, όπως λένε οι συνεργάτες του, για να δώσει μια ακόμη απτή απόδειξη στον αμερικανό πρόεδρο για το ότι, παρά τους εναγκαλισμούς του με τη Μέρκελ, εξακολουθεί να παραμένει αμερικανόφιλος στον πυρήνα των απόψεών του, όπως και δοι οι προκάτοχοί του.

Είναι φανερό ότι η χαρά μιας σύντομης συνάντησης με τον Ομπάμα παραχωρήθηκε στον Σαμαρά μόνο αφότου λύθηκαν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του αμερικανικού ιμπεριαλισμού τα ενεργειακά ζητήματα. Δηλαδή, οι Ρώσοι δεν πήραν τη ΔΕΠΑ (γ' αυτό φρόντισαν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές) και οι Αζέροι (ενεργειακοί σύμμαχοι των ΗΠΑ) πήραν τον ΔΕΣΦΑ, οπότε η αμερικανική πολιτική θα ελέγχει τις ενεργειακές υποδομές της Ελλάδας. Οι Αμερικανοί δεν έχουν άλλα ζητήματα που να ακρούνται στην Ελλάδα στην απέντα τους, γ' αυτό και η συνάντηση Ομπάμα-Σαμαρά έχει το χαρακτήρα «ουφ, τελειώσαμε και μ' αυτόν, ας πάμε τώρα για γκολφ». Όλα τα ζητήματα της περιοχής ή δεν περιλαμβάνουν την Ελλάδα στον αμερικανικό σχεδιασμό (Ζητήματα Μέσης Ανατολής) ή μπορούν να εξελιχθούν και χωρίς τη συμμετοχή της (Κυπριακό). Οσο για το Μακεδονικό, δε νομίζουμε ότι οι ΗΠΑ καίγονται να βρουν σώνει και καλά μια λύση στην αυτή την περίοδο, μολονότι η άποψή τους για εύρεση συμβιβαστικής λύσης στο θέμα του ονόματος δεν έχει αλ-

λάξει.

Φυσικά, οι προπαγανδιστές του Μαξίμου έχουν ήδη πιάσει δουλειά και ετοιμάζουν τα διάφορα σενάρια, ανάλογα με τις λέξεις που θα χρησιμοποιήσει ο Ομπάμα στις δηλώσεις του. Οι αμερικανοί πρόεδροι, άλλωστε, αξιοποιώντας και τις υποκριτικές ικανότητες που έχουν διδοχτεί, φροντίζουν πάντοτε να προσφέρουν στους υποτελείς ηγέτες που δέχονται στο Λευκό Οίκο τη χαρά της προπαγανδιστικής αξιοποίησης κάποιων χειρονομιών και κάποιων δηλώσεών τους. Από αυτή την τακτική έχουν διδοχτεί και οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, όπως φάνηκε και με το γνωστό «αυτοκρατορικό» νεύμα της Μέρκελ προς τον Σαμαρά να πάει κοντά της για να χωρέσει στο φωτογραφικό κάδρο. Το γεγονός ότι το νεύμα της Μέρκελ παρουσιάστηκε από την κυβερνητική προπαγάνδα ως χειρονομία... ιστορικής σημασίας δείχνει το βαθμό της ξενοδουλείας που χαρακτηρίζει το εγχώριο πολιτικό προσωπικό. Κάπως έτσι θα χειρίστούν και το ταξίδι του Σαμαρά στην Ουάσινγκτον.

■ Πολιτικός εκσυγχρονισμός!

Λοικωνικό το δελτίο Τόπου του υπουργείου Ανάπτυξης, προκάλεσε την έκπληξη ακόμη και στους πιο «δικτυωμένους» πολιτικούς συντάκτες: «Ο πρώην υπουργός και Επίτροπος της Ελλάδας στην ΕΕ κ. Χρήστος Παπούτσης ορίστηκε εκπρόσωπος της χώρας μας στην Παγκόσμια Τράπεζα». Σημειώνεται ότι τους τελευταίους μήνες υπάρχει στενή συνεργασία της κυβέρνησης με την Παγκόσμια Τράπεζα στο πλαίσιο της προσπάθειας για βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος, διευκόλυνση του επιχειρείν και περαιτέρω αναβάθμιση της Ελλάδας στην παγκόσμια κατάταξη των χωρών με βάση τους δείκτες ανταγωνιστικότητας που καταρτίζει η Παγκόσμια Τράπεζα. Ο κ. Παπούτσης θα αναλάβει τα νέα του καθήκοντα στις 15 Σεπτεμβρίου».

«Πού τον θυμήθηκαν τον Παπούτση;» αναρωτήθηκαν οι πλέον αδαείς περί το παρασκήνιο. «Όταν αποδεχτήκαμε τη Μπιρμπίλη ως πρέσβειρα της χώρας στον ΟΟΣΑ, γιατί γκρινάζουμε για τον Παπούτση;» εστεύσαν να βάλουν τα πράγματα στη θέση τους οι «ρεαλιστές». Τα πράγματα, όμως, είναι εξαιρετικά απλά και η εξήγηση τους πανεύκολη. Θα ήταν, δε, κοινοτοπία να πούμε ότι πρόκειται για θρίαμβο του πρασκήνιου.

Ο Μπένι ρυθμίζει τα εσωκομματικά του, κλείνοντας συμφωνία με ένα κομμάτι των Παπανδρεϊκών, αδειάζοντας μ' αυτή τον Παναγιωτακόπουλο και την παρέα του που έφυγαν από το ΠΑΣΟΚ, διακηρύσσοντας ότι πάρινον μαζί τους «την κληρονομία του Ανδρέα». Ο Παπούτσης υπήρξε παιδί του Ανδρέα, που τον ανέδειξε και τον επέβαλε με προσωπικές του αποφάσεις. Υπήρξε άνθρωπος του Γιωργάκη και δουλεψε για την οικογένεια, μολονότι οι «κηπουροί» τον απομάκρυναν από το στενό κύκλο του Γιωργάκη. Ο Παπούτσης είναι συγγενής (μπατζανάκης) του Καρχιμάκη, που ως παλιός γραμματέας έχει διατηρήσει κάποια ερείσματα στον κομματικό μηχανισμό, ιδιαίτερα στην ανατολική και την κεντρική Κρήτη, όπου το ΠΑΣΟΚ «πονάει». Ο Παπούτσης, καταμαρισμένος από τους ψηφοφόρους της Α' Αθηνών, ήθελε ένα διεθνές πόστο (είναι και τα λεφτά «καλώ») και ο Μπένι του το έδωσε. Τυχαία, νομίζετε, εμφανίστηκε ο Καρχιμάκης σε ρόλο τελετάρχη στο πλευρό του Μπένι που επισκέφτηκε την Κρήτη;

Αν κάποιοι θλίβονται, διότι «με τέτοια ανακύκλωση φθαρμένων υλικών δε γίνεται πολιτικός εκσυγχρονισμός», μας συγχωρείτε, αλλά αυτοί ή αφελείς είναι ή κωλοπετσωμένοι άνθρωποι του συστήματος.

■ Η κυριαρχία πρόεδρος

Υπάρχει η «Κοινωνική Συμφωνία»; Βεβαίως υπάρχει και έχει και πρόεδρο. Η οποία το φώναξε με τις πρώτες κιόλας λέξεις του χαιρετισμού της στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ: «Ως πρόεδρος της Κοινωνικής Συμφωνίας εύχομαι στον ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κάθε επιτυχία στο συνέδριο και στην μετεξελίξη του σε ένα ενιαίο πολυτασκό, δημοκρατικό και ριζοσπαστικό κόμμα της αριστεράς». Η πρόεδρος εξέδωσε και ανακοίνωση δυο μέρες μετά, κατηγορώντας τους πρώην συντρόφους της στο ΠΑΣΟΚ, ότι διέδιναν διάφορα περί μεταγραφής της στο ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς αντιπαρέχόμαστε τις πασοκοκές κακεντρέχεις και εντοπίζουμε τη δεύτερη παράγραφο του χαιρετισμού της Λούκας, στην οποία είπε: «Το συνέδριο αυτό αποτελεί ορόσημο όχι μόνο για σας τα μελή του ΣΥΡΙΖΑ αλλά για κάθε Ελληνα και Ελληνίδα που αναζητά ελπίδα και διέξodo. Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ καλείται να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στην ανατροπή της σημερινής κυβέρνησης της δεξιάς, της αδιέξοδης μνημονιακής πολιτικής και της αυταρχικής διακυβέρνησης που ακολουθεί». Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η λύση και κοτζάμ Λουκά δεν μπορεί να προσχωρήσει σ' αυτόν ως ταπεινή θεραπαινίδα. Φιλοδοξεί να το κάνει ως... πρόεδρος κόμματος και να δει να προστίθεται στον τίτλο του ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές ένα «ΚΣ». Δηλαδή, εκεί που ήταν ΣΥΡΙΖΑ και έγινε ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, για να ξαναγίνει ΣΥΡΙΖΑ, να γίνει ΣΥΡΙΖΑ-ΚΣ. Άλλα και να μην προστεθεί το «ΚΣ», θα της αρκούσε μια διακριτή (και εκλόγημη, βεβαίως, βεβαίως) θέση στο ψηφοδελτίο Επικρατείας, για να μην τρέχει στις ρούγες της Β' Αθήνας να μάζευε σταυρουδάκια.

Υ.Τ. Το ότι η Λούκα Κατσέλη είναι η αρχιτέκτονας της προεκλογικής στρατηγικής του Γιωργάκη με το «λεφτά υπάρχουν», το ότι διετέλεσε υπουργός Οικονομίας και Εργασίας, το ότι είναι αυτή που τασάκισε τις εργασιακές σχέσεις με το πολυνομοσχέδιο του Δεκέμβρη του 2010, μάλλον προσόντα για την ένταξη στον ΣΥΡΙΖΑ θ' αποτελούν κατά την επόμενη προεκλογική περίοδο, οπότε αναμένεται η μεταγραφή που θα βαφτιστεί εκλογική συνεργασία. «Λεπτομέρεια» και η δήλωσή της ότι διάβασε το πρώτο Μνημόνιο μόνο για τρεις ώρες ένα Σάββατο πρωί. Αν μη τι άλλο, αυτή η δήλωση την καθιστά αυτόματα πιο επιμελή από κάποιους πρώην και νυν υπουργούς, όπως ο Χρυσοχοΐδης...

■ Υπόθεση Μαρφίν

Αποκαλύψθηκαν οι δολοφόνοι

Την ενοχή των τεσσάρων στελεχών της Μαρφίν (διευθύντρια και υποδιεύθυντρια του υποκαταστήματος, υπεύθυνος πυρασφάλειας και διευθύνων σύμβουλος της τράπεζας) για το θάνατο τριών εργαζόμενων από την πυρκαγιά το Μάρτιο του 2010, πρότεινε η εισαγγελέας της έδρας του Τριμελούς Πλημμελειοδικού της Αθήνας.

Σύμφωνα με την αγρευση της εισαγγελέας, η τράπεζα είχε αφήσει το κτίριο εντελώς γυμνό από μέτρα πυροπροστασίας και πυρασφάλειας, ενώ αν το κτίριο διέθετε έξοδο κινδύνου θα μπορούσε να εκκενωθεί με ασφάλεια σε λίγα λεπτά. Επιπρόσθετα, η τράπεζα μπορούσε να προβλέψει τον επερχόμενο κίνδυνο, γιατί το συγκεκριμένο υποκατάστημα είχε γίνει και στο παρελθόν στόχος επιθέσεων στη διάρκεια πορειών.

Η εισαγγελέας

Μαριάνο Ραχόι α'λα Αλ Καπόνε

Οπως είναι γνωστό, ο περιβόλητος γκάνγκστερ Αλ(φρόνσο) Καπόνε δεν συνελήφθη από το FBI για δολοφονίες, λαθρεμπόριο και άλλες τέτοιες πράξεις. Συνελήφθη από το IRS (οικονομική αστυνομία των ΗΠΑ) για φοροδιαφυγή και πέθανε στη φυλακή καταδίκασμένους σε ισόβια. Κάπως έτσι κινδυνεύει να την πάθει και ο ισπανός πρωθυπουργός Μαριάνο Ραχόι. Τα επανειλημμένα κύματα σκληρών αντιλαϊκών μέτρων δεν τον έριξαν από την εξουσία, κινδυνεύουν όμως να τον ρίξουν οι αποκαλύψεις του ταύματος Λαϊκού Κόμματος Λουίς Μπάρθενας, ο οποίος αποδέχτηκε τις κατηγορίες για συλλογή χρημάτων από καπιταλιστές, που πήγαιναν στα ταμεία του κόμματος και στα ηγετικά του στελέχη, όμως είναι αποφασισμένος να πάρει και άλλους μαζί του, θεωρώντας ότι το κόμμα του και προσωπικά ο Ραχόι δεν τον κάλυψαν και προσπαθούν να του φορτώσουν την ευθύνη.

Επρεπε να προσέξει ο Ραχόι. Επρεπε να συμπεριφερθεί όπως ο Παπανδρέου, όταν αποκαλύφτηκαν οι μίζες που πήρε στο Τσουκάτο από τη Siemens. Τον κάλυψε, κάνοντας συμφωνία με τη ΝΔ, η οποία είχε τις δικές της «κοικίες». Επρεπε να συμπεριφερθεί όπως ο Καραμανλής, που κάλυψε τον Μητσοτάκη όταν ο Αλαφούζος αποκάλυψε ότι είχε καταθέσει 1 εκατ. δολάρια σε λογαριασμό off shore εταιρίας, μέσω της οποίας ο Μητσοτάκης μάζευε χρήμα από διάφορους καπιταλιστές.

Η αλήθεια είναι πως ο Ραχόι ήταν ήδη πολιτικά αδυνατισμένος, όταν ξέσπασε το σκάνδαλο Μπάρθενας. Ισως και να μη μπορούσε να προστατέψει τον επί εικοσαετία ταύμα του κόμματός του, ο οποίος ήταν ταύμας και την περίοδο του Χοσέ Μαρία Αθηνάρ. Τώρα, πρέπει ν' αναζητήσει κάποια παρασκηνιακή συμφωνία με το Σοσιαλιστικό Κόμμα, μπας και μπορεσει να σώσει την παρτίδα.

Συμπέρασμα: οι μίζες από τους καπιταλιστές προς τους αστούς πολιτικούς αποτελούν καθεστώς σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Ακόμα και σε χώρες όπως οι ΗΠΑ, όπου οι μίζες ονομάζονται χορηγίες, καταγράφονται και δημοσιοποιούνται. Εκτός απ' αυτές τις μίζες, που κατά κανόνα αναλώνονται στις προεκλογικές εκστρατείες, υπάρχουν οι «κανονικές» μίζες, που δίνονται κάτω από το τραπέζι. Αλίμονο, όμως, στον αιστό πολιτικό που συλλαμβάνεται να έχει πάρει μίζα. Και μόνο το γεγονός ότι λεκίαζει τη βιτρίνα του συστήματος αρκεί για να τον ρίξει στην απόλυτη ανυποληφία. Καμιά φορά και στη φυλακή, όταν είναι δευτεροκλασάτος ή έχει προ πολού ξεπέσει και προσφέρεται για σάκος του μποκ.

Φτώχεια και Θάνατος

Νεκρά είναι ήδη 25 παιδιά σε κοινότητα του κρατιδίου Μπιχάρ στη Βόρεια Ινδία, ενώ ο μακάβριος κατάλογος αναμένεται να μεγαλώσει, καθώς σε κρίσιμη κατάσταση βρίσκονται και άλλα παιδιά που δηλητηριάστηκαν από το γεύμα που τους παρασχέθηκε στο σχολείο, στο πλαίσιο του προγράμματος «καταπολέμησης της ασιτίας» που εφαρμόζει η ινδική κυβέρνηση!

Ρύζι, φακές, σόγια και πατάτες ήταν το άθλιο γεύμα που προσφέρθηκε στα παιδιά των φτωχών οικογενειών. Οπως δήλωσαν οι γιατροί, παρατηρώντας τα συμπτώματα των παιδιών, πρόκειται μάλλον για δηλητηρίαση από οργανικό φάσμαρο, άρα από μεγάλες ποσότητες εντομοκτόνων που περιείχαν τα τρόφιμα.

Κινεζοποίηση η «λύση» στην κρίση

«Ησταθερή και ισορροπημένη ανάπτυξη παραμένει όπιαστη για την παγκόσμια οικονομία. Σε πολλές ανεπτυγμένες χώρες οι ρυθμοί ανάπτυξης ανέκαμψαν μόνο εν μέρει και η ανεργία παραμένει πεισματικά υψηλή». Η τελευταία ετήσια έκθεση της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (Bank for International Settlements, BIS), της τράπεζας που αποτελεί την «κεντρική τράπεζα» 60 κεντρικών τραπεζών παγκόσμια (μεταξύ των οποίων και η Τράπεζα της Ελλάδος), δε μασάει τα λόγια της.

Η έκθεση δημοσιεύτηκε στα τέλη του περασμένου μήνα και παραδέχεται ότι «η οικονομική ανάπτυξη σχεδόν όλων των μεγαλύτερων ανεπτυγμένων οικονομιών επιβραδύνθηκε σημαντικά, συγκρινόμενη με τα χρόνια πριν από την κρίση», επισημαίνοντας ότι οι ρυθμοί αύξησης του ΑΕΠ μεταξύ 2010 και 2012 (που κατά μέσο όρο κυμαίνονταν γύρω στο 1.3%) ήταν περίπου 44% χαμηλότεροι απ' αυτούς που καταγράφονταν την επταετία 2001-7 (που ήταν γύρω στο 2.3%) και λιγότερο από το μήσο σε σχέση μ' αυτούς που καταγράφονταν μεταξύ 1979 και 2007 (που ήταν 2.7% κατά μέσο όρο). Μόνη εξαίρεση η Γερμανία, μετά από την

ανάκαμψη της στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας.

Αντίστοιχα, στις αναπτυσσόμενες οικονομίες η ετήσια ανάπτυξη του ΑΕΠ επιβραδύνθηκε κατά 25% (από 7.5% που ήταν κατά μέσο όρο την επταετία 2001-7 έπεισε στο 5.6% την τριετία 2010-12). Η έκθεση παραδέχεται επίσης ότι «ο ρυθμός της ανάκαμψης στις μεγάλες ανεπτυγμένες οικονομίες είχαν γενικά καλύτερες επιδόσεις, αλλά πρόσφατα έχασαν αρκετή από τη ζωτικότητά τους». Παραδέχεται, τέλος, ότι ένι χρόνια μετά το ξεκίνημα της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής κρίσης (όπως την ονομάζει), το δημόσιο χρέος των πιο ανεπτυγμένων χωρών εξακολουθεί να αυξάνεται έχοντας φτάσει σε άνευ προηγουμένου επίπεδα. Το 2013 θα σκαρφαλώσει στο 230% του ΑΕΠ στην Ισπανία, σε πάνω από 180% του ΑΕΠ στην Ελλάδα, σε πάνω από 140% του ΑΕΠ στην Ιταλία και την Πορτογαλία, κοντά στο 130% του ΑΕΠ στην Ιρλανδία, γύρω στο 110% του ΑΕΠ σε ΗΠΑ, Βρετανία και Γαλλία και κοντά στο 100% στο Βέλγιο και την Ισπανία. Μοναδικές εξαιρέσεις που τα ποσοστά αυτά πέφτουν κάτω του 90% είναι

ο Καναδάς και η Γερμανία.

Ξέρετε όμως ποιο είναι ένα από τα πιο σημαντικά εμπόδια για την «ανάπτυξη»; Αν όχι, διαβάστε το παρακάτω απόστασμα να... ξετραβώθετε: «Όπως συζητείται στο Κεφάλαιο III, η ακαμψία στις αγορές εργασίας και προϊόντων είναι μεταξύ των πιο σημαντικών εμποδίων που στέκονται στο δρόμο της μακρόχρονης οικονομικής υγείας. Η χρηματοοικονομική κρίση και τα επακόλουθά της έδειξαν ότι τέτοια δομικά προβλήματα εντείνονται όταν κλείνει ο κύκλος και η ραγδαία ανάπτυξη γίνεται κατάρρευση. Ως αποτέλεσμα, η ανάκαμψη ήταν απογοητευτική για πλέοντες οικονομίες».

Ποια είναι η «ακαμψία» στις αγορές εργασίας και προϊόντων; Το κεφάλαιο III γίνεται πιο συγκεκριμένο: έλεγχος των τιμών, εξαιρέσεις από το νόμο του ανταγωνισμού κρατικών επιχειρήσεων (μέσω των κρατικών επιχορηγήσεων για παράδειγμα), περιορισμός στις εξαγορές από ένεσης επιχειρήσεων κτλ. Δηλαδή, μέτρα που ενίστε τα πάρνουν τα κράτη, είτε για να ενισχύουν τις κρατικές επιχειρήσεις, είτε για να συγκρατήσουν κάπως τις τιμές, είτε για να παζαρέψουν με καλύτερους όρους τις εξαγορές των διαφόρων φιλέτων από ένεσης

επιχειρήσεις. Ολα αυτά θεωρούνται εμπόδια για την ανάπτυξη.

Το μεγαλύτερο όμως εμπόδιο, που σύμφωνα με την έκθεση της BIS «θα μπορούσε να επιφέρει ακόμα μεγαλύτερα οφέλη από την απελευθέρωση των αγορών προϊόντων», είναι οι «μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας». Σ' αυτό τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο ξεκάθαρα. Μαθαίνουμε ότι χώρες όπως η Γαλλία, η Ελλάδα και η Ισπανία έχουν ακόμα «άκαμπτη αγορά εργασίας! Με λίγα λόγια, «προστατεύουν» πολύ τους εργαζόμενους! Και η «υψηλή προστασία της εργασίας» σημαίνει λιγότερη εργασία και μείωση της παραγωγικότητας!

Οι διεθνείς ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί που δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή για το «πολιτικό κόστος» το λένε ξεκάθαρα. Η «λύση» στην κρίση είναι η παραπέρα εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, σε επίπεδα Κίνας. Γ' αυτό άλλες αυτοπάτες δεν χωράνε πλέον. Ή σκύβεις το κεφάλι και ελπίζει να γλιτώσεις τα χειρότερα, ελπίζοντας στον... φιλεύσπλαχνο θεό, ή σγωνίζεσαι να οργανώσεις την τάξη σου για να αντιμετωπίσεις αυτή τη λαιλατα. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Αποδιοπομπαίοι οι σύριοι πρόσφυγες

Από τη μια μέρα στην άλλη βλέπουν τη ζωή τους να αλλάζει δραματικά οι δεκάδες χιλιάδες σύριοι πρόσφυγες που έχουν καταφύγει στην Αίγυπτο. Η καθαίρεση του προεδρού Μοχάμεντ Μόρσι από το στρατό έχει απροσδόκητες και σοβαρότατες επιπτώσεις στη ζωή τους. Κατά τη διάρκεια της προεδρίας Μόρσι, ο οποίος είχε ταχθεί έξαρχής με την πλευρά των αντικαθεστωτικών ανταρτών στη Συρία, οι σύριοι πρόσφυγες ήταν καλοδεχούμενοι στην Αίγυπτο. Δεν χρειάζονταν βίζα για να μπουν στη χώρα, δικαιούνταν ιστρική περιθωρίου στα δημόσια νοσοκομεία και εγγραφή των παιδιών τους στα δημόσια σχολεία, ενώ η Μουσουλμανική Αδελφότητα τους πρόσφερε φτηνή στέγαση και βοήθεια σε τρόφιμα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ, περίπου 70.000 σύριοι πρόσφυγες έχουν καταγραφεί στην Αίγυπτο, όμως ο πραγματικός αριθμός είναι τουλάχιστον δ

■ Αίγυπτος

Από την Σκύλλα στη Χάρυβδη

Τίποτα θετικό δεν μπορεί να περιμένεται ο αιγυπτιακός λαός από τη νέα κυβέρνηση που ορκίστηκε την περασμένη Τρίτη. Και μόνο τα ονόματα αυτών που την απαρτίζουν αρκούν για να καταλάβει κανείς το ποιόν της. Εκτός από τον πρωθυπουργό Χαζέμ αλ Μπεμπλάσου, που διετέλεσε αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ μεταξύ 1995 και 2000 και υπουργός Οικονομικών σε μία από τις κυβερνήσεις που είχε σχηματίσει το στρατιωτικό συμβούλιο της Αιγύπτου μετά την πτώση Μουμπάρακ το 2011, και τον αντιπρόεδρο, τον πανίσχυρο στρατηγό Αμπντελφατάχ αλ Σίσι, που διοικούσε τη στρατιωτική μυστική υπηρεσία την εποχή Μουμπάρακ και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην πτώση του Μόρσι, οι 18 από τους υπόλοιπους 32 υπηρέτησαν είτε σε κρατικά πόστα την εποχή Μουμπάρακ (οι οκτώ), είτε ως υπουργοί την εποχή που κυβερνούσε το στρατιωτικό συμβούλιο μετά την πτώση Μουμπάρακ (οι δύο), είτε ως υπουργοί σε μία από τις κυβερνήσεις που σχηματίστηκαν μέσα στον ένα χρόνο προεδρίας του ανατραπέντος προέδρου Μοχάμεντ Μόρσι (οι υπόλοιποι οκτώ)!

Για παράδειγμα, ο νέος υπουργός Εξωτερικών ήταν σύμβουλος του υπουργού Εξωτερικών (1992-97), στη συνέχεια διετέλεσε πρεσβευτής της Αιγύπτου στην Ιαπωνία (1997-98) και μετά στις ΗΠΑ (1999-2008). Ο υπουργός Στρατιωτικής Παραγωγής υπήρξε διοικητής της αιγυπτιακής αεροπορίας από το 2008 και μέλος του Ανώτατου Συμβουλίου των Ενόπλων Δυνάμεων που διοίκησε τη χώρα από το Φλεβάρη του 2011 μέχρι τον Ιούνη του 2012. Ενώ ο αναπληρωτής Πρωθυπουργός και υπουργός Σχεδιασμού και Διεθνούς Συνεργασίας

υπηρέτησε σε διάφορα κρατικά πόστα την εποχή Μουμπάρακ, μεταξύ των οποίων ως νομικός σύμβουλος του υπουργείου Οικονομικών (1997-2000) και μετέπειτα πρόεδρος της κρατικής επιτροπής επενδύσεων και ελεύθερων οικονομικών ζωνών (2004-2007).

Επομένως μόνο σαν μαίντανό στην κυβερνητική σαλάτα μπορεί να θεωρήσει κανείς το διορισμό τριών γυναικών στα υπουργεία Πληροφοριών, Περιβάλλοντος και Υγείας, καθώς και ενός συνδικαλιστή (στο υπουργείο Εργοτικού Δυναμικού), προερχόμενου από την αιγυπτιακή Ομοσπονδία Ανεξάρτητων Συνδικάτων που σχηματίστηκε το Γενάρη του 2011, την εποχή δηλαδή της πτώσης του καθεστώτος Μουμπάρακ, για να φανεί ότι κάτι αλλάζει. Στην πραγματικότητα, τον απόλυτο έλεγχο του έχει ο στρατός, μέσω του πανίσχυρου αντιπροέδρου, ο οποίος θα αποφασίσει πότε και πώς θα γίνουν οι επόμενες εκλογές. Για την ώρα κάτι τέτοιο φαντάζει μακρινό, δεδομένης της συνεχιζόμενης διαμαρτυρίας από τους οπα-

δούς του Μόρσι, που βγαίνουν στους δρόμους για να υπερασπιστούν έναν πρόεδρο που επί έναν χρόνο κυβέρνησε σαν Βοναπάρτης.

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη έπεισε για μία ακόμα φορά ο αιγυπτιακός λαός, μετά από μία καθεστωτική αλλαγή που θα αναπαράξει τα ίδια ακριβώς προβλήματα που δεν έλυσαν οι προηγούμενες.

ΥΓ: Πάντως, οι Αμερικανοί ακόμη δεν συντάσσονται επίσημα με κομία πλευρά, καθώς βρίσκονται αντιμέτωποι με το διογκώμενο αντιαμερικανικό κλίμα που φουντώνει στη χώρα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο αμερικανός υφυπουργός Εξωτερικών Ουίλιαμ Μπερνς «έφαγε πόρτα» από το σύνολο των μεγαλύτερων κομμάτων και οργανώσεων της χώρας. Εκτός από τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, αρνήθηκαν να συναντηθούν μαζί του τόσο οι σαλαφιστές του Αλ Νούρ όσο και το κίνημα Ταμαρόν (Εξέγερση), που εμφανίστηκε να οργανώνει τις διαδηλώσεις που έριξαν τον Μόρσι από την εξουσία.

Τις τελευταίες βδομάδες. Πάνω από 1.000 ήταν τα άτομα που προσήχθησαν από την τουρκική αστυνομία που μπούκαρε σε φορτηγικές λέσχες και σπίτια αγωνιστών, συλλαμβάνοντας στο σωρό ακόμα και μαθητές λυκείου! Από τους προσαχθέντες, έχουν συλληφθεί μέχρι στιγμής γύρω στους 30 με 40, ως υπεύθυνοι για τις βίαιες διαδηλώσεις που συγκλόνισαν για πάνω από δύο βδομάδες τη χώρα, με αποτέλεσμα πέντε νεκρούς και πάνω από 5.000 τραυματίες (μεταξύ των οποίων γύρω στους 600 μπάτσοι).

Τα χημικά βρίσκονται ακόμα στον αέρα, καθώς οι αστυνομικές επιχειρήσεις καταστολής των «ατάκτων» που συνεχίζουν να διαδηλώνουν δεν έχουν σταματήσει. Πάντως, η δημοκρατία που εξαντλεί την αυστηρότητά της αρνούμενη την απελευθέρωση των κρατουμένων της οργάνωσης Πλατφόρμα Αλληλεγγύης στην Ταξίμ (μεταξύ των οποίων η γενική γραμματέας του Επιμελητηρίου των Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων της Τουρκίας), εμφανίζεται επιεικής όταν πρόκειται για τα σκυλιά του καθεστώτος. Γ' αυτό και ο μπάτσος-δολοφόνος, που σκότωσε εν ψυχρώ τον 26χρονο διαδηλωτή Εγχέμ Σαρισουλούκ, τη γλίτωσε καθώς το 60 ποινικό δικαστήριο της Αγκυρας που είχε αναλάβει την υπόθεση, αφού πρώτα αρνήθηκε να τον προφυλακίσει, γιατί ο εισαγγελέας έκρινε ότι δρούσε «εντός των νομίμων ορίων αυτοδύναμα» (!), στη συνέχεια δήλωσε... αναρμόδιο! Επομένως οι κατήγοροι θα πρέπει να στείλουν τα αρχεία στο περιφερειακό κυβερνητικό γραφείο, που βρίσκεται υπό την δικαιοδοσία του κυβερνήτη της Αγκυρας, για να ζητήσουν επίσημα την άδεια να αποφεύγουν κατηγορίες στο μπάτσο. Αν η απάντηση του γραφείου είναι αρνητική, ο δολοφόνος μπάτσος θα τη σκαπουνάρει, χωρίς να περάσει από δίκη, και η μόνη νομική διέξοδος για την οικογένεια θα είναι να ασκήσει έφεση. Ζήσε Μάτη μου, να φας τριφύλλι, δηλαδή.

Σφίγγει ο αποκλεισμός της Γάζας

Μπορεί ο διαχειριστής της Μεξουσίας στην Αίγυπτο να άλλαξε, όμως το σφέδιο του αποκλεισμού της Γάζας από τη μεριά της Αιγύπτου συνεχίζεται.

Ο αιγυπτιακός στρατός, ακολουθώντας τα χάρια του προκατόχου του στην έξουσία Μόρσι, κλίνει και τα τελευταία τουνέλ που συνέδεν την αποκλεισμένη Γάζα με την Αίγυπτο και σε συνεργασία με το Ισραήλ βιθίζει τον πολιορκημένο παλαιοιστικό λαό σε ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση. Παράλληλα, επικαλούμενος στρατιωτικούς λόγους, σφραγίζει επ' αόριστο το πέρασμα της Ράφα, εντείνοντας την επισιτιστική κρίση στη Γάζα, αφού το πέρασμα της Ράφα και τα υπόγεια τουνέλ στα σύνορα μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου ήταν οι δύο βασικές δίοδοι για μεταφορά καυσίμων και τροφίμων.

Ταυτόχρονα, απαγορεύτηκε η πρόσβαση στην Αίγυπτο

δώλων των παλαιοιστίνων πολιτών. Στους Παλαιοιστίνους που φτάνουν στο αεροδρόμιο του Καΐρου με πτήσεις από άλλες χώρες και φέρουν παλαιοιστικό ή ιορδανικό διαβατήριο απαγορεύεται η πρόσβαση στη Γάζα, συλλαμβάνονται επί τόπου και είτε φυλακίζονται χωρίς κομια κατηγορία είτε απελαύνονται στις χώρες στις οποίες βρίσκονταν πριν την αφίξη τους στην Αίγυπτο.

Αιγυπτιακές στρατιωτικές πτηγές αναφέρουν ότι τα τούνελ της Γάζας χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ένοπλων από και προς τη Χερσόνησο του Σινά, όπου τις τελευταίες μέρες έχουν σκοτωθεί έξι αιγυπτιοί στρατιώτες από επιθέσεις ένοπλων κατηγορίας στις χώρες στις οποίες βρίσκονται στην Αίγυπτο να σταματήσει τον αποκλεισμό που έχει επιβάλει, κατηγορεί τη Χαμάς ότι τροφοδοτεί την εγχώρια «τρομοκρατία» και καλεί το λαό να υιοθετήσει τα αιτήματα για δημοκρατία στην Αίγυπτο και ανατροπή της κυβέρνησης της Γάζας!

Να σημειωθεί ότι ο Πρόεδρος της Π.Α. Μοχμούντ Αμπάς συνεχίζει να βρίσκεται στην έξουσία με νόμο έκτακτης ανάγκης, από το 2009 που έληξε η θητεία του, και αρνείται να προκηρύξει εκλογές.

Απεργία πείνας ενάντια στην απομόνωση

Σε 2.500 ανέρχονται οι κρατούμενοι στις φυλακές της Καλιφόρνια, που κάνουν απεργία πείνας διεκδικώντας την κατάργηση του καθεστώτος απομόνωσης στο οποίο κάποιοι από αυτούς βρίσκονται για δεκαετίες. Η απεργία ξεκίνησε στις 8 Ιούλιο με τη συμμετοχή περισσότερων από 30.000 κρατούμενων από τις περισσότερες φυλακές της Καλιφόρνια.

Το βασικό αίτημα των απεργών είναι η κατάργηση του καθεστώτος απομόνωσης για κρατούμενους για τους οποίους οι δεσμοφύλακες θεωρούν ότι έχουν κάποιους είδους σχέση με τις συμμορίες που υπάρχουν στις αμερικανικές φυλακές, καθεστώς που επιβάλλεται για αόριστο χρονικό διάστημα. Οσοι κρατούμενοι υπα-

πευθείας επαφή με φυσικό φως. Από τη στιγμή που θα βρεθούν στην απομόνωση τους απαγορεύεται η επαφή με συγγενικά τους πρόσωπα και η χρήση τηλεφώνου. Παράλληλα, τους απαγορεύεται η επαφή με τους συγκρατούμενους στην απομόνωση και η μόνη επαφή που έχουν με άνθρωπο είναι κατά τη διάρκεια της σωματικής έρευνας που τους κάνουν δεσμοφύλακες όταν μπαίνουν στο κελί τους μετά τον προαυλισμό. Από τη στιγμή που ένας κρατούμ

To χειρότερο είναι η ηττοπάθεια

Σχεδόν μπδενική ήταν η αντίσταση που προβλήθηκε από μεριάς εργαζόμενων στο κύμα των διαθεσιμοτήτων-απολύσεων και στις άλλες αντιλαϊκές διατάξεις του νέου πολυνομοσχέδιου-σκούπα, που ήδη ψηφίστηκε από τους κοινοβουλευτικούς λόχους των συγκυβερνώντων κομμάτων και αποτελεί νόμο του κράτους.

Κινητοποιίθκαν –όσο κινητοποιίθκαν– μόνο εκείνοι που θίγονται άμεσα. Χωρίς ευρύτερη ταξική στάριξη και χωρίς οι ίδιοι να έχουν οποιαδήποτε πίστη στον αγώνα και να επιχειρήσουν κάτι «βαρύτερο». Βάρυνε πάνω τους το γενικό κλίμα πτητοπάθειας, αλλά και οι ενέσεις μορφίνης που συνεχώς διοχετεύει π συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

«Είναι προτιμότερο να κλείσουμε τρεις ή τέσσερις ή πέντε μέρες τους Δήμους, παρά να κλείσουν οριστικά γιατί εκεί οδηγείται», είπε στην Επιτροπή της Βουλής ο «πολύς» Μπαλασόπουλος της ΠΟΕ-ΟΤΑ, δίνοντας εκ των προτέρων την ημερομηνία λήξης των όποιων κινητοποιήσεων. Οταν δε ρωτήθηκε «αν θα χρησιμοποιήσουν τα σκουπίδια στις κινητοποιήσεις», απάντησε με ξετσιπωσά: «Έχουμε δείξει το τελευταίο χρονικό διάστημα ότι τουλάχιστον εμείς οι εργαζόμενοι συμπονάμε τους πολίτες και προσπαθούμε οποιαδήποτε κοινωνική δομή και οποιαδήποτε υπηρεσία προσφέρουν οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, να μην το ταλαιπωρούμε και δεν το έχουμε κάνει τα τελευταία χρόνια και δεν πρόκειται να το κάνουμε!»! Πλήρης αποδοχή του «κοινωνικού αυτοματισμού». Πλήρης αποδοχή της φασίζουσας θεωρίας ότι οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων «ταλαιπωρούν τους πολίτες».

Εκείνο που συνέβη, λοιπόν, είναι πως η ήδη εγκατεστημένη στην εργατική συνείδηση πττοπάθεια έδειξε και πάλι τ' αποτελέσματά της. Περισσότερο από τις προπογύμενες φορές. Η δε εικόνα των κινητοποιήσεων «για την τιμή των όπλων» σπάκωσε νέα κύματα πττοπάθειας.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα που πρέπει να τη δούμε κατάματα και όχι να παραμυθιάζουμε την εργατική τάξη με «αγωνιστικούς χαιρετισμούς» και τα παρόμοια. Άλλωστε, κανένας δεν μπορεί να παραμυθιάστε, γιατί όλοι ξέρουν που βρίσκονταν και που βρίσκονται.

Η πττοπάθεια είναι χειρότερη από τις πάττες στους αγώνες που δόθηκαν την τελευταία τριετία. Γιατί η πττοπάθεια κλείνει το δρόμο προς την αντεπίθεση. Το πρόβλημα, όμως, δεν λύνεται με ξόρκια. Λύνεται με δουλειά. Δουλειά μυρμηγκιού, που θα ξεκαθαρίζει το τοπίο και θα θέτει τα βασικά ζητούμενα, από τα οποία πρέπει να «πιαστούν» οι πρωτοπόροι εργάτες για ν' ανασυγκροτήσουν το κίνημα. Με μείζονα στόχο την πολιτική του ανασυγκρότηση, την πολιτική του οργάνωση.

Κάνε μου λιγάκι «μου»
και γω αμέσως θα σου κάνω «μου»...
Αφού στα πράγματα αυτά τα λόγια είναι περιπτά..

■ Το φιλί του Ιούδα;

Οταν ο Γλέζος τελείωσε την ομιλία του στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας πήγε και τον χαιρέτισε, ενώ του έδωσε και ένα πεταχτό φιλί, το οποίο ο πολύτευρος φραξιονιστής εξέλαβε μάλλον ως φιλί του Ιούδα, γι' αυτό και σχεδόν αμέσως του γύρισε την πλάτη. Η αλήθεια είναι ότι ο Γλέζος πουλάει ακριβά το όνομά του. Ενώ σε επίπεδο πραγματικής δύναμης δεν αντιπροσωπεύει τίποτα, χρησιμοποιήθηκε από τους Τσιπρικούς ως σύμβολο και γι' αυτό ήδηλε την «αναλογούσα αμοιβή». Ήδελε, προφανώς, κάποιον διακριτό ρόλο στο κόμμα, ήδελε ν' αποτελεί μέρος της γηγεσίας. Σήκωσε το βάρος της υπεράσπισης των συνιστωσών, όμως οι Τσιπρικοί τον άφησαν μόνο μ' αυτό. Οι συνιστώσες παραμένουν [έτσι κι αλλιώς δα λειτουργούσαν σαν φράξιες], όμως ο Τσίπρας πέτυχε το μείζον [να εκλεγεί πρόεδρος από το συνέδριο, άρα να αποτελεί «όργανο» που δα λογοδοτήσει στο επόμενο συνέδριο και όχι στην κεντρική επιτροπή] και ο Γλέζος προσωπικά δεν πήρε τίποτα. Παλιός στο κουρμπέτι του φραξιονισμού ο Γλέζος, αλλά και οι Τσιπρικοί δεν πάνε πίσω. Είναι κάμποσοι, είναι προβεβλημένοι στα ΜΜΕ και έχουν μεγαλύτερο πολιτικό βάρος από τον Θεωνά, που αποτελεί τον μόνο σύμμαχο του Γλέζου.

ΥΓ: Το μεγαλύτερο γέλιο από τις συνιστώσες το έχει η ΚΟΕ, η οποία ανακοίνωσε την... αναστολή της δημόσιας παρουσίας της. Δηλαδή, ανακοίνωσε ότι δε θα εκδίδει ανακοινώσεις, αλλά θα συνεχίσει να λειτουργεί ως οργανωμένη φράξια. Γι' αυτό και οι Λαφαζανικοί απάντησαν με ειρωνία, λέγοντας κάτι σε στιλ «μασάει η καταικά ταραμά».

■ Μπένι Κροφτ

Ως γραμματέας του Μπένι παρουσιάζεται η γνωστή Αφροδίτη Άλ Σάλεχ. Πότε ακριβώς άλλαξε στρατόπεδο (ήταν σύμβουλος του Χρυσοχοΐδη για δέκατα... «τρομοκρατίας») δεν το γνωρίζουμε, είναι όμως γεγονός ότι και στην Κεντρική Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ έχει εκλεγεί και παρά των Μπένι εμφανίζεται, δηλώνοντας ότι είναι υπεύθυνη για την εικόνα του προέδρου του ΠΑΣΟΚ! Οι Πασόκοι –όταν δεν οργίζονται– σκάνε στα γέλια με τα καμώματα της κυρίας, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που κάνουν καλαμπούρια, προτείνοντας τη φωτογράφιση του Βενιζέλου ως Ράμπο, για να μιμηθεί τις παλιές... αισθησιακές φωτογραφήσεις της Άλ

Σάλεχ σε στίλ Λάρα Κροφτ που κυνηγάει τους «κακούς τρομοκράτες».

■ Νταβατζήδες (1)

Κάποτε έγραφαν αναλύσεις επί αναλύσεων για τη σημασία της Τεχνικοεπαγγελματικής Εκπαίδευσης, η οποία –όπως υποστήριζαν αυτές οι αναλύσεις – στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά υποβαθμισμένη, σε σχέση με τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες την επιλέγει το 75% των μαθητών. Λέγαμε εμείς τότε, ότι πίσω απ' αυτές τις αναλύσεις κρύβεται η πρόδειξη τους να χτιστούν την τάση της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας ν' αναζητά για τα παιδιά της ανώτατη μόρφωση. Μια τάση η οποία, μαλονότι έχει στη ρίζα της τον πόδι για κα-

αφίνεται ως προνόμιο στους εμπόρους των ιδιωτικών ΚΕΣ, ΙΕΚ και τα παρόμια. Η πολιτική γησεία λειτουργεί ως απλός νταβα-τζής αυτών των καπιταλιστών.

■ Νταβατζήδες (2)

Πρόστιμο 300 ευρώ το άτομο βάζει νομοσχέδιο της Κεφαλογιάννη σε όσους συλληφθούν να κάνουν ελεύθερο κάμπινγκ με σκηνή! Σχόλιο δεν χρειάζεται να κάνουμε. Απλά να σημειώσουμε τι σημαίνει αυτό το πρόστιμο **ειδικά σήμερα**, που ο περισσότερος κόσμος δεν μπορεί καν να πάει διακοπές. Τι σημαίνει για τους νέους που δεν μπορούν πια να πάνε σ' ένα οργανωμένο κάμπινγκ και να πληρώσουν και да προτιμήσουν ν' αράξουν κάτω από ένα δέντρο.

Υπό το φως αυτού του νομοσχεδίου μπορούμε να καταλάβουμε την κατηγορία που έχει απαγγελθεί σε

■ Αποθράσυνση

«Το αποκλείω. Άλλωστε και πέρυσι τον Αρι-
λιο κάποιοι προέβλεπαν ή εκτιμούσαν, αν δέ-
λετε, ότι "δα αναγκαστούμε να πάρουμε νέα μέ-
τρα". Και έπεσαν έξω... Το ίδιο προέβλεπαν και
τώρα. Και έπεσαν έξω ξανά».

Δεν μιλάει κάνα σούργελο της ΝΔ, αλλά ο ίδιος ο πρωθυπουργός Σαμαράς [συνέντευξη στο «Πρώτο Θέμα» της περασμένης Κυριακής]. Αν ήταν ταχυδακτυλουργός και προσπαθούσε να κοροϊδέψει παιδάκια του δημοτικού, δα τον έπαιρναν με τις πλαστελίνες. Κι όμως, προσπαθεί να κοροϊδέψει έναν ολόκληρο λαό, ισχυρίζόμενος ότι οι κυβερνήσεις του ούτε πήραν ούτε πρόκειται να πάρουν νέα μέτρα! Και τα λέει αυτά την ώρα που στη Βουλή ψηφίζεται ένα ακόμη πολυνομοσχέδιο γεμάτο με νέα μέτρα.

Έχουν χάσει το νόημά τους οι λέξεις; Οχι, απλώς οι κυβερνώντες έχουν αποδρασυνδεί εντελώς και μας φτύνουν κατάμουτρα.

στελέχη της προηγούμενης δημοτικής αρχής του Δήμου Ραχών Ικαρίας, επειδή το 2009 έβαλαν ομπρέλες και ξαπλώστρες στην παραλία της Μεσαχτής, χωρίς να ζητούν αντίτιμο από τους πολίτες που έκαναν χρήση. Σύμφωνα με την κατηγορία, το κράτος έχασε το 20% από το φόρο που θα έπαιρνε αν ο Δήμος νοίκιαζε τις ομπρέλες και τις ξαπλώστρες!

■ Ο Αμπετ της... ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

Με το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ ασχολήθηκε στη σήλη του στο «Εθνος» ο ΝΑΡίνης Γ. Δελαστίκ και μας είπε —ως συνήθως— ενδιαφέροντα πράγματα. Καταρχάς, μας είπε ότι «ο πραγματικός στόχος του συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι άλλος παρά η ενίσχυση του πρωθυπουργικού προφίλ του Αλέξη Τσίπρα! Τελεία και παύλα!». Γ' αυτό και «οι γνήσιοι διεολόγοι που επιμένουν στην ορδότητα των δέσεων περιέρχονται πάντοτε σε κατάσταση μειοψηφίας, έστω και αν έχουν δίκιο». Στη συνέχεια, μας γύρισε πολλά χρόνια πίσω, για να μας πει ότι στις εκλογές του Νοέμβρη του 1974 «το δίλημμα "Καραμανής ή τανκς" ήταν ζωντανή πραγματικότητα, με τη χροντά να αλωνίζει! Και μεις οι δυστυχείς μαζί με τα μέλη και τους οπαδούς του Περισσού, στο στελεχιακό δυναμικό του οποίου ανήκε τότε ο Γ. Δελαστίκ που νομίζαμε ότι αυτό ήταν ένα ψευτοδίλημμα, που το έφτιαξαν οι πιο αντιδραστικοί κύκλοι και το έριξε στην πιάσα ο γνωστός μήκυς Θεοδωράκης [υποψήφιος της «Ενωμένης Αριστεράς», την οποία είχαν φτιάξει Περισσός, «εσωτερικό» και ΕΔΑ]!

Δεν γύρισε, όμως, τυχαία στο αισχρό ψευτοδίλημμα του 1974 ο Γ. Δελαστίκ. Γύρισε για να αντλήσει επιχειρήματα ώστε να υποστηρίξει πιας «Τσίπρας ή Σαμαράς» δεν είναι το δίλημμα των επόμενων εκλογών όσο και αν αυτό ενοχλεί βαθιά και δικαιολογημένα τους αριστερούς! Και τι διέγει αν ο λαός δεν ψηφίσει Τσίπρα τόσο μαζικά ώστε να του δίνει την πλειοψηφία; Αυτό είναι το ζουμί και ο Γ. Δελαστίκ δε μασάει τα λόγια του: «Αν, όμως, δεν εκφραστεί με τον τρόπο αυτόν η κοχλάζουσα λαϊκή απέχθεια κατά της πολιτικής της ΕΕ και της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου, η Αριστερά δα απειληθεί με εξαφάνιση από το πολιτικό προσκήνιο, όσο και αν μεγάλο μέρος της διαφωνεί με τη γραμμή Τσίπρα!»

Πάρ' τον στο γάμο σου να σου πει και του χρόνου, δα σχολίαζε κάποιος της «ριζοσπαστικής αριστεράς» που συνασπίζεται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στο ΝΑΡ. Ευτυχώς εμείς δεν συγκαταλεγόμαστε σ' αυτή την «Αριστερά» που περιγράφει ο Δελαστίκ, οπότε δεν πρόκειται να απειληθούμε με εξαφάνιση αν δεν κερδίσει ο Τσίπρας τις εκλογές.

ΥΓ1: Να υποδέσουμε ότι στις επόμενες εκλογές ο κ. Δελαστίκ δε δείνει υποψήφιος βουλευτής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για να μη βρεθεί σε... αμλετικού τύπου δίλημμα;

ΥΓ2: Το πόνημα του Γ. Δελαστίκ αναδημοσιεύτηκε και από τον ιστότοπο των Λαφαζανικών του ΣΥΡΙΖΑ Iskra.gr!

■ Δούλεμα

«Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη όχι απλώς δα αξιοποιήσει στο ακέραιο την εμπειρία των δημοτικών αστυνομικών, αλλά και δα τους καταστήσει σημαντικό παράγοντα στην εμπέδωση κλίματος ευνομίας στις πόλεις μας. Στόχος μας είναι οι δημοτικοί αστυνομικοί, οι οποίοι δα ενταχθούν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, να συνεχίσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις τοπικές κοινωνίες και εντέλει στους δημότες. Ήδη, με τη σύσταση της Διεύθυνσης Εξυπηρέτησης Πολιτών και Δημοτικής Αστυνόμευσης, στο υπό κατάδεση νομοσχέδιο αναδιάρθρωσης της Ελληνικής Αστυνομίας, προβλέπεται η αξιοποίηση των δημοτικών αστυνομικών και η ομαλή ένταξή τους στο νέο μοντέλο δράσης της Ελληνικής Αστυνομίας». Νικόλαος Δένδιας, 14.7.2013.

Νόμος 4127/28.2.2013: Μεσοπρόδεμσιο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-201: Παρεμβάσεις στο σκέλος των δαπανών: Μισθολογικές Παρεμβάσεις: «Πλάγια προσλήψεων στο Υπ. Δημόσιας Τάξης», 10,3 εκατ. ευρώ.

Κοινή Υπουργική Απόφαση της 13.11.2012: «Κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2013-2014 και 2014-2015 στη Σχολή Αστυφυλάκων και στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας δεν εισάγονται διώτες».

Νόμος 4115/30.1.2013, άρθρο 34, παράγραφος 23: «Κατά το σχολικό έτος 2012-2013 οι εξετάσεις εισαγωγής διωτών στη Σχολή Αστυφυλάκων και στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας δα πραγματοποιηθούν κανονικά και οι επιτυχόντες δα εγγραφούν στις οικείες σχολές κατά το ακαδημαϊκό έτος 2015-2016».

✓ **Κατηγορούμενος για κακούργημα ο «πολύς» Ιωάνης Διώτης, ο εισαγγελέας που μαζί με τους ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής βασάνισε τον Σάββα Ξέρο ενώ χαροπάλευε. Θα τον καθαρίσει, μάλλον, το σύστημα, όμως ο ξεπεσμός του είναι πλήρης. Το θύμα του, με τα σύμπλια των βασανιστηρίων ανεξίτηλα, παλεύει να κερδίσει το δικαίωμα να φροντίσει την υγεία του...**

Και να ήθελε κανείς να αναζητήσει κοινωνικοπολιτική σημασία στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, απόφευγοντας τις παραπολιτικές πλευρές, δεν του το επιτρέπουν οι ίδιοι οι ΣΥΡΙΖΑίοι, που αναλώθηκαν σε μια μάχη χαρακωμάτων ανάμεσα στις φράξιες, που δεν είχε καμιά κοινωνικοπολιτική σημασία, αλλά μοναδικό επιδικό της ήταν η νομή της κομματικής εξουσίας. Ακόμα και μετά τη λήξη του συνέδριου, η μεν πλειοψηφία υπενθύμισε, διά στόματος Σκουρλέτη, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πλέον είναι «ενιαίο κόμμα», με Καταστατικό, το οποίο δεσμεύει όλους. Και η μειοψηφία ανακοίνωσε ότι «το ποσοστό που συγκέντρωσε η λίστα της καταδεικνύει την εμπιστοσύνη και την ανοδική απήχηση που συναντούν οι θέσεις και οι εναλλακτικές προτάσεις της όχι μόνο στο ΣΥΡΙΖΑ αλλά σε όλη την Αριστερά και τον κόσμο της και ευρύτερα στην κοινωνία», προϊδεάζοντας έτσι για συνέχιση της έχεωριστής πολιτικής της παρέμβασης.

Ποια ήταν τελικά τα επίδικα του συνέδριου του ΣΥΡΙΖΑ; Οχι βέβαια οι τρο-

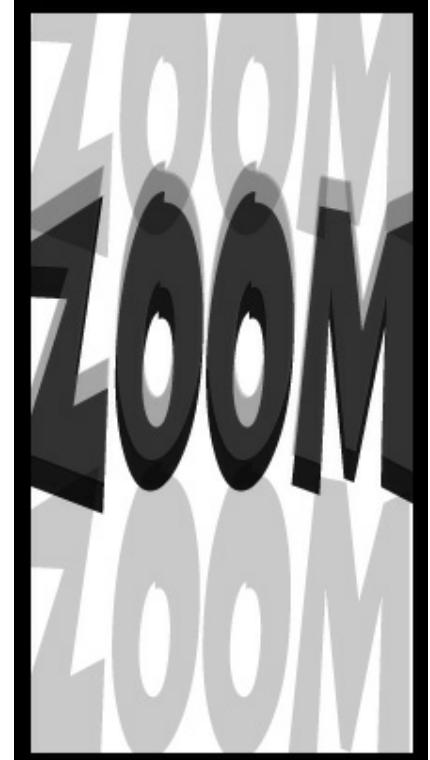
τη συνδιάσκεψη, φτάνοντας το 30%, ένοντι του 25% που είχε πάρει στη συνδιάσκεψη.

Αρα, κάθε φράξια, κάθε προβεβλημένο στέλεχος, έχει κάτι να πανηγυρίζει. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, ως τέτοιος φαίνεται να βγήκε από το συνέδριο όχι ενισχυμένος αλλά αδυνατισμένος. Για ένα σοσιαλδημοκρατικό (αστικό) κόμμα εξουσίας, όμως, δεν ισχύουν συμπεράσματα που θα ίσχυαν για ένα κομμουνιστικό κόμμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει περισσότερα μελη απ' αυτά που έχει το ΠΑΣΟΚ. Εχει όμως υπερτριπλάσιους ψηφοφόρους. Αυτοί οι ψηφοφόροι δε δίνουν δεκάρια για τον Λαφαζάνη και τη φράξια του, για τον Γλέζο και τον Θεωνά. Αυτοί θα ψηφίσουν (αν ψηφίσουν) Τσίπρα, όπως ψηφίζαν Ανδρέα ή Γιωργάκη. Με την ελπίδα ότι κάτι καλύτερο μπορεί να προκύψει και χωρίς να διαβάσουν ούτε διαγωνίως το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Τυχαίο είναι, νομίζετε, ότι πρώην Πασόκοι, όπως η Σακοράφα και ο Κουρουμπλής, δεν έθεσαν υποψηφιότητα για την ΚΕ; Δεδομένου ότι δεν έχουν δική τους ισχυ-

ρεμβάσεις, για να ισορροπήσουν τα πρόγματα. Να φτάσουν σε ρήγη και διάσπαση δεν το βλέπουμε για το ορατό μέλλον.

Κατά τα άλλα, η «πολιτική απόφαση» του συνέδριου του ΣΥΡΙΖΑ δεν περιλαμβανει εκπλήξεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ διακηρύσσει την πρόθεσή του να διαχειρίστει τον ελληνικό καπιταλισμό. Ιχνος αντικαπιταλιστικής αιχμής ή διακήρυξης δεν υπάρχει στην πολιτική απόφαση του συνέδριου του. Υπάρχουν μόνο οι γνωστές ρεφορμιστικές κορόνες περιοριστικής ταραχής που αποτελούν «αντίφαση στους όρους» με τη γενική διαχειρίστικη πρόταση. Γιατί τα εργατικά δικαιώματα δεν πετσοκόπηκαν από κάποια έμφυτη κακία των καπιταλιστών και του πολιτικού τους προσωπικού και η «κινεζο-

Ενα αστικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα

πολογίες που κατέθεσε η μειοψηφία για διαγραφή του χρέους και τα παρόμοια, οι οποίες απορρίφθηκαν περίπου διά βοής. Μήπως οι θέσεις της πλειοψηφίας που επικυρώθηκαν πρόκειται να εφαρμοστούν, αν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει πιο τοπευτική; Έχουμε αισχοληθεί πολλές φορές με τον πολιτικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε καταδειξει τις συνεχείς κωλοτούμπτες των ηγετικών του στελεχών, έχουμε αναλύσει το πραγματικό πολιτικό περιεχόμενο που κρύβεται πίσω από κάθε διακήρυξή του. Θα ήταν ζεστότισμα από την ουσία, αν μ' αφορμή το συνέδριο αισχολούμασταν και πάλι μ' αυτά και όχι με το πραγματικό περιεχόμενό του, που ήταν ο φραξιονιστικός αγώνας.

Κερδίσαμε όλοι εμείς και χάσαν όλοι οι άλλοι θα έλεγε ένας εύστοχος τίτλος για σάρωση διαφορών στο κλειστό του Ταξιδεύοντος. Για παράδειγμα, ο Τσίπρας εκλέχτηκε πρόεδρος από το συνέδριο, έστω και με τη μειοψηφία να επιλέγει τα λευκά και τα άκυρα. Υπήρχε άρσης περίπτωση να μην εκλεγεί από την ΚΕ, όταν η δική του φράξια πήρε το 70% των μελών της; Φυσικά και θα εκλεγόταν, όμως θα έπειτε και να λογοδοτεί στην Κ

«Δωράκι» στους μεγαλοξενοδόχους

Δώρο για τους μεγαλοξενοδόχους, σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, είναι η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση (δοκιμαστικά για ένα πεντάμηνο), που ανακοίνωσε με μεσημεριανό διάγγελμα (!) ο Σαμαράς, την περασμένη Τετάρτη. Η βιασύνη του προέδρου του ΣΕΤΕ (Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων) Α. Ανδρεάδη, που έσπευσε να υμνήσει τον Σαμαρά χαρακτηρίζοντας ως «προσωπική επιτυχία» τον τη σχετική συμφωνία με την τρόικα, επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές.

Ο ΣΕΤΕ είναι ένα από τα πιο σκληρά καπιταλιστικά συνδικάτα. Έχει αναπτύξει και δικούς του δεσμούς με την τρόικα, υποβάλλοντας αιτήματα για διάφορα αντεργατικά μέτρα, όπως έχει καταγγελθεί ακόμη και από πολιτικά στελέχη του μηνυμονιακού μπλοκ. Τη μείωση του ΦΠΑ, έστω και από τον Αύγουστο, δεν τη θέλει για να μειώσει τις τιμές, αλλά για να τη μετατρέψουν οι μεγαλοξενοδόχοι σε καθαρό κέρδος. Γιατί αυτοί τα συμβόλαιά τους τα έχουν κλείσει μήνες πριν, σ' αυτά έχουν συμπεριλάβει συγκεκριμένες τιμές για το κόστος εστίασης (μην ξεχνάμε ότι δουλεύουν κυρίως με πακέτα all inclusive), οπότε τώρα θα βάλουν τη διαφορά του ΦΠΑ στην τοπέπι τους, κλεβοντάς την από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν πρόκειται να κλείσουν νέα συμβόλαια τώρα, διαφημίζοντας φτηνότερη διατροφή. Το πολύ να μειώσουν λίγο τις τιμές στα εστιατόρια και τα μπαρ των ξενοδοχείων τους, για να πετύχουν κάποια αύξηση στις εκτός πτακέτου καταναλώσεις.

Σε ό,τι αφορά τον ελληνικό λαό, όπως γράφαμε την προηγούμενη βδομάδα, δεν πρόκειται να δει τα σουβλάκια και τις πίτσες να φτηναίνουν. Διότι οι μογαζάτορες θα βρουν μια ευκαιρία να κονομήσουν, να βγάλουν και ένα μέρος των σπασμένων των προηγούμενων μηνών.

Αυτή είναι η προσματικότητα, πέραν της οποίας εξελίχτηκε το σύνο του Σαμαρά, ο οποίος δεν δίστασε να κάνει διάγγελμα, λές και επρόκειτο για ιστορικό γεγονός. Ενα διάγγελμα σε πρώτο ενικό πρόσωπο, με το οποίο ο Σαμαράς προσπάθησε να ρεφάρει την πολιτική χασιόρα του τελευταίου μήνα (από το ναυάγιο της πώλησης της ΔΕΠΑ μέχρι το φιάσκο της ΕΡΤ που παραλήγει να τον ρίξει από την εξουσία), αλλά και να αποπροσανατολίσει τον ελληνικό λαό, που την δια στιγμή έβλεπε να ψηφίζεται στη Βουλή ένα ακόμη πολυμοσχέδιο-λαιμητόμος. «Είναι μήνες τώρα, που πήρα επάνω μου αυτή την πρώτη μεγάλη μείωση φόρων στην Ελλάδα», είπε ο Σαμαράς, για να πιστωθεί μόνος του τη «μεγάλη επιτυχία». «Οι συντονισμένες προσπάθειες μας απέδωσαν καρπού», έτρεξε αισθανόντας να δηλώσει ο Βενιζέλος, βάζοντας και τον εαυτό του στο κάδρο της «επιτυχίας». Ο μόνος που δεν είχε μιλήσει τις πρώτες ώρες ήταν ο Στουρνάρας, όμως δεν υπάρχει περίπτωση να μη βάλει κι αυτός τον εαυτό του στο κάδρο.

Είπε και άλλα ο Σαμαράς, με το γνωστό θράσος που τον χαρακτηρίζει. Οτι «για πρώτη φορά πετύχαμε δύο πράγματα: Πρώτον, αποτρέψαμε και δεν θα εφαρμοστούμε μέτρα που είχαν ψηφιστεί στο μηνόνιο για να εφαρμοστούν το 2014. Εποι, δεν θα γίνει νέα μείωση στις συντάξεις και τους μισθούς των στρατιωτικών. Οπως δεν θα εφαρμοστεί και επιβολή πρόσθετου φόρου 2 τοις χιλίοις στους τζίρους των επιχειρήσεων». Τα έλεγε αυτά την ώρα που στη Βουλή ψηφίζονταν το πρώτο πτακέτο από τις 50.000 διαθεσιμότητες και τις 15.000 απολύτες εργαζόμενων από το δημόσιο μέχρι τα τέλη του 2014. Την ώρα που ψηφίζονταν ένα φορολογικό νομοσχέδιο που χαραστώνει άγρια τους εργάτες και τους μικροαστούς και παρέχει νέες προκλητικές φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο. Την ώρα που θεσπίζεται η υποχρηματοδότηση Δήμων και Περιφερειών και η απειλή της λήψης οικονομικών μέτρων σε βάρος τους, αν δεν ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους με πρόσθετα φορομητικά μέτρα.

Το έδαιρος γ' αυτό το σύνο Σαμαρά ήταν στρωμένο εδώ και καρό από τα ΜΜΕ, αλλά και από τον ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσίαζαν το αισθάνοντα μέτρο του ΦΠΑ στην εστίαση ως μείζον ζήτημα του ελληνικού λαού.

ΥΓ: Ο άθλιος Τσίπρας, με τους αθλιότερους συνεργάτες που τον συμβουλεύουν, εμφανίστηκε στη Βουλή για ν' απαντήσει στο διάγγελμα Σαμαρά. Και ποιο ήταν το βασικό του επιχείρημα; Οτι η μείωση του ΦΠΑ ήρθε αργά και τα τουριστικά πτακέτα έχουν κλείσει. Του απάντησε με κυνισμό, λήγωντας πως δεν έχει ιδέα από αγορά. Οι επιχειρηματίες του τουρισμού, είπε, θα εκμεταλλευτούν τη διαφορά του ΦΠΑ και με τα λεφτά αυτά θα καλύψουν τις υποχρεώσεις τους!

Ψηφίστηκαν απολύσεις και διαθεσιμότητες

«Στη συζήτηση για τη Δημοτική Αστυνομία ο Μητσοτάκης έκανε λόγιπη στους τροϊκανούς υπέρ του να ενσωματωθούν οι ικανότεροι στην Ελληνική Αστυνομία, κάτι που θα ενισχύει τις υπηρεσιακές της δυνατότητες. «Η Αστυνομία έχει ανάγκη προσματικά από περισσότερο προσωπικό», μου λένε ότι ρώτησε με έκπληξη ο Τόμος. «Πρώτη φορά ακούμε ότι η Αστυνομία χρειάζεται τόσο κόσμο», συμφώνησε και ο Κλάους Μαζούχ.

Η περιγραφή δημοσιεύτηκε στην πιο φιλοκυρνητική εφημερίδα, τα «Νέα» (16.7.13), οπότε δεν μπορεί κανείς να μιλήσει για παραπληροφόρηση. Άλλωστε η εφημερίδα έγραψε την ειδηση για να φέξει τους τροϊκανούς ότι «δεν ζουν μόνο σε άλλη χώρα, αλλά και σε άλλη διάσταση». Ομως, υπάρχει και άλλη ανάγνωση, η ουσιαστική. Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει έγκριση από την τρόικα να μεταφέρει τους δημοτόμπατοσους στην ΕΛΑΣ, αλλά και για να μεταφέρει έστω και ένα κομμάτι απ' αυτούς, θα πρέπει να υπάρξει συμφωνία της τρόικας.

Το σημειώνουμε ως ενισχυτικό των σών γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο (βλέπε και σ' αυτό το φύλλο στη σελίδα 7: «Δούλεμο») για την απαγόρευση προσλήψεων στη μπατσαρία. Το Μεσοπρόθεσμο μιλά για μείωση, η δι κυβέρνηση έχει αποφασίσει για δυο χρόνια να μην εισαχθούν φοιτητές στις αστυνομικές σχολές, όπως και στις στρατιωτικές. Μάλιστα, αυτοί που θα πετύχουν στις εξετάσεις της φετινής χρονιάς «δα εγγραφούν στις οικείες σχολές κατά το ακαδημαϊκό έτος 2015-2016», όπως προβλέπεται από νόμο. Δηλαδή, θα περιμένουν δυο χρόνια για να φοιτήσουν στη Σχολή, με σκοπό να μειωθεί ο αριθμός των μπάτων μέσω συνταξιοδοτήσεων. Γ' αυτό και οι Τόμος και Μαζούχ έδειξαν έκπληκτοι όταν άκουσαν τον Μητσοτάκη να προσπαθεί να τους πείσει για μετάταξη των δημοτόμπατων στην ΕΛΑΣ.

Ο βουλευτής των ΑΝΕΛ Β. Καπερνάρος έκανε και μια άλλη αποκάλυψη στη Βουλή. Διάβασε δελτίο Τύπου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με ημερομηνία 28.12.12 (ηρι από έξι μήνες, δηλαδή), που έλεγε τα εξής: «Την αναδιάρθρωση της Αστυνομίας με μείωση του προσωπικού και με ορδολογικότερη αξιοποίηση του ανακοίνωσε ο Υπουργός Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Νίκος Δένδιας στην ομιλία, χαιρετώντας που απήδυνε κατά την έναρξη του 22ου τακτικού συνεδρίου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αξιωματικών της ΕΛΑΣ που πραγματοποιείται στο αμφιθέατρο της ΓΑΔΑ. Οπως δήλωσε ο Υπουργός, εξήντα μία χιλιόδες αστυνομικοί είναι πολλοί για τη χώρα, όταν η τεχνολογία έχει κάνει μεγάλες προόδους και τόνισε ότι την επόμενη εβδομάδα θα έχει ολοκληρωθεί η έκδεση του Κέντρου Μελετών Ασφαλείας που επεξεργάζεται τις λεπτομέρειες για λιγότερο προσωπικό, αλλά διαφορετικά διαρρωμένο».

Κι όμως, επί τόσες μέρες στη Βουλή, με αλλαγές επί αλλαγών στο σχετικό άρδο του πολυνομοσχέδιου, βουλευτές και υπουργοί προσπαθούσαν να πείσουν τους δημοτόμπατους (και ευρύτερα τον ελληνικό λαό), ότι κανένας τους δεν πρόκειται να απολυθεί, αλλά μα πορροφθηδούν όλοι από την ΕΛΑΣ. Δυο φορές άλλαξαν τις διατυπώσεις στο

σχετικό άρδο.

Κακόγουστο θέατρο

Αν αναφερθήκαμε αναλυτικά στο δέμα των δημοτόμπατων, είναι γιατί γι' αυτούς είχαμε συγκεκριμένα στοιχεία και γιατί γύρω από τις δικές τους απολύσεις έγινε η μεγαλύτερη φασαρία. Λες και ο δημοτόμπατος είναι περισσότερο χρήσιμοι από τους καθηγητές της τεχνικής εκπαίδευσης ή από τους σχολικούς φύλακες. Από το πώς χειρίστηκαν το ζήτημα των δημοτόμπατων φαίνεται καθαρά το δούλεμα που προσπάθησαν να κάνουν στους εργαζόμενους και τον ελληνικό λαό.

Ενα κακόγουστο θέατρο παίχτηκε στη Βουλή, από τις 11 Ιουλίου που άρχισε να συζητείται στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων το νέο εφιαλτικό πολυνομοσχέδιο-σκούπα, μέχρι και τις 17, που το πολυνομοσχέδιο ψηφίστηκε από την πολυνομοσχέδιο ψηφίστηκε από την κοινοβούλευτική ομάδα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Το θέατρο αυτό είχε σχεδιαστεί εκ των προτέρων από τους Σαμαρά και Βενιζέλο. Για να χουν το κεφάλι τους ήσυχο και να μην κατηγορηθούν ότι βάζουν το πιστόλι στον κρόταφο των βουλευτών τους, αποφάσισαν να μην ακολουθήσουν την κατεπείγουσα διαδικασία, όπως και στη συγκεκριμένη προβληματική φροντιστήριας. Ομως, στην Επιτροπή το κόμμα του είχε δηλώσει ότι υπερψηφίζει δεκάδες άρθρα και όχι μόνο δύο. Απλώς, για τα υπόλοιπα δεν έγινε ονομαστική ψηφοφο

για λόγους πολύ καλύτερης ποιότητας και δεν είναι για δημοσιονομικό όφελος» (Επιτροπή, 11.7.13). Ομως, στο Μεσοπρόθεσμο αναφέρουν πως από τη διαθεσιμότητα θα κερδίσουν την τρέχουσα διετία 109 εκατ. ευρώ. Κι έναν εμπειρικό υπολογισμό να κάνει κανές σ' ένα νούμερο πάνω από τα 100 εκατ. θα καταλήξει. Και είναι λογικό να υπάρξει δημοσιονομικό όφελος, δεδομένου ότι τόσες χιλιάδες εργαζόμενοι επί τόσους μήνες θα παίρνουν μόνο το 75% του μισθού τους. Ο Στουρνάρας, όμως, πλαισάρισε αυτό το παραπάνω, για να δείξει πως με της διαθεσιμότητες επιδιώκουν όχι να πετάξουν κόσμο στο δρόμο, αλλά να εκσυγχρονίσουν τη δημόσια διοίκηση.

Η πλάκα είναι πως ο πανάσχετος Τσίπρας, χωρίς να έχει ιδέα πάνω στο τεράστιο αυτό ζήτημα και θεωρώντας ότι οι διαθεσιμότητες είναι... δημοσιονομικά ουδέτερες, είπε δευτερολογώντας και απαντώντας στον Στουρνάρα: «Για ποιο λόγο οδηγείτε σε αυτή την αναστάτωση την ελληνική κοινωνία; Ποιο το δημοσιονομικό όφελος από τις απολύτες δημοτικών υπαλλήλων, καθαριστριών και φυλάκων στα σχολεία, εκπαιδευτικών, δημοτικών αστυνόμων; Ποιο το δημοσιονομικό όφελος;»! Λες και πετάνε τόσο κόσμο στη διαθεσιμότητα επειδή έχουν βίτσιο και «νεοφιλελεύθερη ιδεοληψία».

Τη σκυτάλη από τον Στουρνάρα πήρε ο Κ. Μητσοτάκης, που διαβεβαίωσε τους βουλευτές ότι «οι υποχρεωτικές αποχωρήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες προβλέπονται για το 2013 και 2014, δεν θα προέλθουν αποκλειστικά από τη δεξαμενή της κινητικότητας». Και από πού θα προέλθουν; Πρώτον από τους πειθαρχικά ελεγχόμενους (οι οποίοι δεν είναι ούτε 1.000), δεύτερον από όσους κατέθεσαν πλαστά δικαιολογητικά (αυτό είναι το νέο εφεύρημα, αφότου η θεωρία των «7.000 επιόρκων» διαψεύστηκε από τον ίδιο το γενικό επιθεωρητή Λ. Ρακιντζή) και τρίτο «από κάποιες καταργήσεις φορέων». Ποιοι είναι αυτοί οι φορείς; Κανένας δεν ξέρει. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι πλέον, μετά την ψήφιση του πολυνομοσχέδιου, ο υπουργός έχει τη δυνατότητα να βάζει όσους εργαζόμενους θέλει σε διαθεσιμότητα. Η διαδικασία έχει απλοποιηθεί, για να μπορέσουν να πιάσουν τους στόχους που έχουν συμφωνήσει με την τροίκα.

Και βέβαια, όταν για οποιονδήποτε λόγο θα πρέπει να κάνουν απολύτες, θα βουτάνε κόσμο απ' αυτόν που έχουν βγάλει σε διαθεσιμότητα. Μάλιστα, δεν χρειάζεται να κάνουν τίποτα. Μπορούν ν' αφήσουν την περίοδο της διαθεσιμότητας να λήξει (η οποία μάλιστα έχει συμπτηχθεί στους οχτώ μήνες έναντι δώδεκα που ίσχυε

μέχρι τώρα), οπότε ο εργαζόμενος θα απολυθεί αυτοδίκαια, γιατί η πολιάρισμα στη θέση θα έχει καταργηθεί και δε θα τον έχουν τοποθετήσει σε καινούργια θέση.

Φρούδες ελπίδες

Με το καινούργιο αμπαλάζ που έβαλαν στις ρυθμίσεις του πολυνομοσχέδιου για τις διαθεσιμότητες, πέρα από το θέατρο που παίχτηκε μεταξύ βουλευτών και υπουργών, θέλησαν να καλλιεργήσουν και φρούδες ελπίδες στους εργαζόμενους, καλλιεργώντας τους μια απομικιστική συνείδηση και συμπεριφορά. Να ελπίζει, δηλαδή, ο καθένας που μπήκε σε διαθεσιμότητα ότι θα υποφέρει μερικούς μήνες, αλλά μετά θα τοποθετηθεί οπωδήποτε σε μια καινούργια θέση εργασίας.

Πέρα από το γενικό (ότι τόσες χιλιάδες εργαζόμενοι θα μπουν οπωδήποτε σε διαθεσιμότητα, για να εξασφαλιστούν τα κονδύλια που αναφέρονται στο μεσοπρόθεσμο), και τόσες χιλιάδες πρέπει οπωδήποτε να απολυθούν), υπάρχει και το ειδικό που αφορά αυτούς που μπήκαν τώρα σε διαθεσιμότητα. Το νέο αμπαλάζ, στις νομοθετικές ρυθμίσεις μπορεί να καλλιεργεί ελπίδες, όμως δεν προσφέρει καμιά εξασφάλιση. Πουθενά δεν αναφέρεται ότι μετά από ένα διάστημα θα μετατραγούν σε άλλες υπηρεσίες δύοις τέθηκαν σε διαθεσιμότητα και οι οργανικές τους θέσεις καταργήθηκαν. Αναφέρει δυνατότητα και όχι βεβαιότητα. Και μάλιστα, μόνο για τους δημοτόματασους. Γιατί σε άλλους, όπως οι σχολικοί φύλακες, τους υποσχέθηκαν απλά ότι θα μπορούν να φτιάχνουν κοινωνικούς συνεταιρισμούς (!) και να κλέινουν συμφωνίες με τους Δήμους αναλαμβάνοντας τη φύλαξη των σχολείων! Από χαμηλόβιμοι εργαζόμενοι θα μετατραπούν σε... ελεύθερους επαγγελματίες, που θα μπαίνουν σε ανταγωνισμό με τις εταιρίες σεκούριτη για να πάρουν τη δουλειά της φύλαξης. Και βέβαια, θα πρέπει να ρίξουν στα τάρταρα τα μεροκάματά τους για να μπορέσουν να κερδίσουν ένα διαγωνισμό.

Ακόμη, λοιπόν, κι αν υποθέσουμε ότι κάποιοι από όσους μπήκαν σήμερα σε διαθεσιμότητα θα βρουν μια άλλη θέση στο δημόσιο, αυτό θα γίνει μετά από καιρό (στο μεταξύ αυτοί θα πληρώνονται μόνο με το 75% του μισθού τους) και κάποιοι άλλοι θα πάρουν τη θέση τους στη διαθεσιμότητα. Γιατί τα νούμερα πρέπει να πιάσουν, τα 109 εκατομμύρια πρέπει να εξοικονωθούν με την εργασία, τότε αξίζει να γίνει η Ελλάδα ένα κομμάτι της παγκόσμιας παραγωγικής αλυσίδας», ενώ προσθέτουν με νόημα ότι υπ' αυτούς τους όρους «θα μπορέσουμε παράλληλα ν' απεξαρτηθούμε σε μεγάλο βαθμό από τους αστικούς χώρους παραγωγής, όπως π.χ. η Κίνα!

Ξεκουμπίζεται η Eldorado Gold;

Ας μη βιαστούμε να χαρούμε και απροπαντός ας μη χαλαρώσουν ούτε στιγμή τον αγώνα τους οι κάτοικοι της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής. Γιατί έχει σίγουρα καθοριστική επιδραση αυτός ο αγώνας στην απόφαση της Eldorado Gold να αναβάλει για ένα ή δύο χρόνια την έναρξη της εξόρυξης στις Σκουριές. Αν ο αγώνας συνεχιστεί με την ίδια ένταση, τότε η Eldorado Gold θα ξεκουμπίστει, αφήνοντας στα κρύα του λουτρού τους εγχώριους εργολάβους-συνεταίρους της και τους δωσιλογους της κυβέρνησης που έσπευσαν να προσφέρουν γην και ύδωρ στους χρυσοθήρες του καναδικού μονοπάλιου.

Οι εγχώριοι εκπρόσωποι της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» έπαθαν «κολούμπρω», καθώς πληροφορήθηκαν από τη ΜΜΕ τις ανακοινώσεις της μητρικής εταιρίας για μείωση κατά 36% των δαπανών της για επενδύσεις (αντί των αρχικών προϋπολογισθέντων 670 εκατ. δολαρίων θα επενδύσει 430 εκατ. δολάρια). Γ' αυτό και όρχισαν να δηλώνουν διάφορα ευτράπελα, για κανονική συνέχιση των εργασιών, οι

οποίες καθυστερούν μόνο επειδή δεν εκδίδονται γρήγορα οι άδειες και τα παρόμοια.

Εκείνο που μετράει είναι τι λέει η μητρική και όχι τι λέει ο καλοπληρωμένος δούλος της στην Ελλάδα. Και η μητρική Eldorado Gold Corp. ανακοίνωσε τη μεγάλη μείωση των επενδύσεών της, την αναβολή για ένα-δυνοχρόνια των έργων στη Χαλκιδική, το Πέραμα και τη Ρουμανία, καθώς και της επέκτασης στο Κιζλαντάγκ της Τουρκίας, όπως μετέδωσε το Dow Jones Newswires.

Οι συγκεκριμένες επενδύσεις σήμερα δεν επελέγησαν τυχαία. Πρόκειται για επενδύσεις που συνάντησαν ισχυρές αντιδράσεις από τις τοπικές κοινωνίες, επομένως έχουν μεγαλύτερο ρίσκο από όλλες. Ήταν απολύτως λογικό η εταιρία να ξεκινήσει απ' αυτές ακριβώς τις προβληματικές επενδύσεις το σχέδιο περικοπών των επενδύσεών της παγκοσμίως.

Η Eldorado Gold επικαλείται ως αιτία για τη επενδυτική «μάζεμά» της την κατακόρυφη πτώση της τιμής του χρυσού. Η επιδιοκύνετο από τους κατοίκους και όλους εμάς που τους συμπαραστέκομαστε, οι βγάλουμε όμως και γενικότερα συμπεράσματα.

■ Το γερμανικό «σχέδιο Μάρσαλ»

Μια διδακτική ιστορία

Ιούνις 2011. Ο Παπανδρέου συναντείται με τη Μέρκελ, ο Βενιζέλος με τον Σόιμπλε, ο τελευταίος πετάει την ατάκα για το «νέο σχέδιο Μάρσαλ» που χρειάζεται η Ελλάδα, φουντώνει η αναπτυξιολογική προπαγάνδα. Η υλοποίηση ανατίθεται στους Φ. Ρέσλερ και Μ. Χρυσοχοΐδη.

Ο Ρέσλερ εμφανίζει σχέδιο με τίτλο «Επενδυτική και Αναπτυξιακή Επίθεση για την Ελλάδα», ενώ γερμανοί καπιταλιστές πραγματοποιούν στις 27.7.2011 την πρώτη σχετική σύσκεψη. Οπως μεταδίδει η Ντότισε θέλει να ξεφύγει η ελληνική κυβέρνηση τις γερμανικές εταιρίες στις οποίες χρωστούσε λεφτά. «Αυτό που συζητήσαμε, επίσης, με τον Κ. Υπουργό είναι οι εκκρεμείς υποθέσεις που υπάρχουν μεταξύ των γερμανικών επιχειρήσεων και του ελληνικού κράτους και είμαστε σε άλλη πόλη πολύ ευγνώμων που ο Υπουργός ανέλαβε ο διοίσι να δώσει λύση εδώ. Τις επόμενες ημέρες ήδη θα έχουμε αποφάσεις και θετικά αποτελέσματα», δήλωσε μετά τη συνάντησή του με τον Βενιζέλο. Και συμπλήρωσε: «Αυτό αποτελεί ένα πραγματικά ηχηρό μήνυμα για τη γερμανική βιομηχανία, για τη γερμανική ιδιωτική πρωτοβουλία, ούτως ώστε να έχει κάθε λόγο ο Γερμανός επενδυτής να έρθει στη χώρα σας να κάνει επενδύσεις, πράγμα το οποίο θα ενδυναμώσει και θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της χώρας σας. Άρα σε αυτό το ταξίδι, μπορώ να πω ότι είμαι πάρα πολύ ευτυχής και ευχαριστημένος από τα αποτελέσματα!»

Ο Χρυσοχοΐδης, όμως, ήθελε... αναπτυξιακά αποτελέσματα. Αντιμετωπίζοντάς τον με χυδαία ειρωνεία, ο Ρέσλερ έκανε την εξής δήλωση κατά την κοινή συνέντευξη Τύπου π

Ο υπουργός της ιδιωτικής εκπαίδευσης

Kρυμμένος πίσω από πον papers, ο υπουργός Παιδείας, προσπαθεί να αποσείσει από πάνω του τις κατηγορίες ότι αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους ως αριθμούς και ευνοεί επιχειρηματικά συμφέροντα. Τα γεγονότα, όμως, άλλα μαρτυρούν.

Διότι αφού επέλεξε να κάνει τον κονφερανσιέ στα εγκαίνια των νέων εγκαταστάσεων του Ομίλου ΑΚΜΗ στον Πειραιά, κατήργησε εν μισού νυκτί 46 (στην ουσία 52) ειδικότητες της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης (ΤΕΕ), προκαλώντας τον αιφνίδιο θάνατο 2.500 εκπαιδευτικών (τα ονόματα των «προγραμμάτων» δημοσιεύτηκαν πριν ακόμα ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο) και ρίχνοντας στην αγκαλιά των εμπόρων της γνώσης χιλιάδες μαθητές.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε η Ομοσπονδία των καθηγητών που εργάζονται στην ΤΕΕ (ΟΛΤΕΕ), η εικόνα σε αριθμούς, μετά το χτύπημα του υπουργείου Παιδείας και της μνημονιακής κυβέρνησης, είναι η ακόλουθη:

« – Η κατάργηση των 52 ειδικοτήτων καθηγητών, συνεπάγεται τη διακοπή λειτουργίας 2 (δύο) Τομέων των ΕΠΑΛ και 9 (εννέα) Ειδικοτήτων των ΕΠΑΣ.

– Επί συνόλου 80.177 ενεργών μαθητών των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ οδηγούνται εκτός εκπαίδευσης 26.721 μαθητές. Δηλαδή ένα ποσοστό 33% (που είναι μάλιστα αυτό που έχει τη μεγαλύτερη δυναμική, σε διαρκή αύξηση μαθητικού πληθυσμού, σε επίπεδο επιδοσης μαθητών και σε προσπτικές άμεσης επαγγελματικής αποκατάστασης) οδηγείται ΕΚΤΟΣ ΤΥΠΙΚΗΣ (Δημόσιας) ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

– Από το σύνολο των 26.721 παρακολουθούντων μαθητών των καταργουμένων Τομέων και Ειδικοτήτων, τα 21.513 είναι κορίτσια (ποσοστό 81%). Πρόκειται, λοιπόν, για ειδικότητες που έχουν την απόλυτη προτεραιότητα επιλογής του γυναικείου πληθυσμού! Ο πληθυσμός αυτώς πολύ δύσκολα θα μετακινηθεί σε άλλες ειδικότητες (Μηχανολογίας, Οχημάτων, Ηλεκτρολογίας, κ.λπ.) με αποτέλεσμα να οδηγηθεί μαθηματικά ΕΚΤΟΣ ΤΥΠΙΚΗΣ (Δημόσιας) ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

– Στο σύνολο των σχολείων της ΤΕΕ:

248 από τα 392 ΕΠΑΛ (ποσοστό 63%) αποδεκατίζονται και πολλά από αυτά διαλύονται.

96 από τις 109 ΕΠΑΣ (ποσοστό 88%) αποδεκατίζονται και κυριολεκτικά διαλύονται».

Ολόκληρα σχολεία, λοιπόν, θα βάλουν λουκέτο ή, στην καλύτερη περίπτωση, θα συρρικνωθούν. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να χαθούν οργανικές θέσεις εκπαίδευτικών και γενικών μαθημάτων, που θα βρεθούν από τη μια στηγμή στην άλλη να «πλεονάζουν».

Από την άλλη μεριά τούτης της πραγματικότητας που δημιουργείται στέκονται μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. «Όλως τυχαίως» μεγάλα ιδιωτικά IEK δραστηριοποιούνται ιδιαίτερα σε αυτούς τους τομείς και ειδικότητες που καταργούνται οριστικά από το δημόσιο σχολείο (μεταξύ αυτών και τα IEK του Ομίλου ΑΚΜΗ).

Σημειώνουμε δε, ότι το υπουργείο Παιδείας, εκτιμά τόσο πολύ τις ερευνητικές ικανότητες του IEKAKMH, που προέβη σε ανάθεση έργων ύψους 135.000 ευρώ σε αυτό για το κακόφημο «σχέδιο Αθηνά».

Συμπέρασμα: Ο υπουργός Παιδείας και η κυβέρνηση ενεργούν έτσι υπό το κράτος της αταλόντευτης απόφασης και επιμονής τους (που ενισχύεται και από την ιδεολογική τους ταυτότητα) να υπηρετήσουν τις εντολές της τρόικας και των ντόπιων κοπιταλιστών. Γ' αυτό και μοναδικό κριτήριο για τα λουκέτα σε οργανισμούς, υπηρεσίες, ειδικότητες, κ.λπ. είναι η προσαρμογή στα αριθμητικά δεδομένα που συμφωνήθηκαν για την «κινητικότητα»-«διαθεσμότητα»-απολύσεις και όχι, βεβαίως, η παπάρα της «αξιολόγησης».

Μεγάλα δώρα στους σχολάρχες

Aιφνιδιαστικά με εγκύλιο του αυτού υπουργείο Παιδείας μετέφερε τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς στο υπουργείο Εργασίας με τα ίδια εργασιακά δικαιώματα που διέπουν τους ιδιωτικούς υπαλλήλους στο σύνολό τους και τα ιδιωτικά σχολεία στο υπουργείο Εμπορίου. Η εγκύλιος (Φ.18/93893/Δ5, 12-07-2013), με τίτλο «εφαρμογή των διατάξεων της ΠΓΥΣ 6/28-02-2012 (Α.38)», φέρει την υπογραφή της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Ιδιωτικής Εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας κ. Ιωάννας Χρήστου.

Χαράς ευαγγέλια, λοιπόν, για τους σχολάρχες. Γιατί τώρα τους λύνονται τα χέρια στις απολύσεις των εκπαιδευτικών, ενώ μειώνεται δραματικά και το ποσό της αποζημίωσης που μέχρι τώρα τους σχολεία, όπου προκύπτουν φαινόμενα δυσχερών συνθηκών και να αντικαταστήσουμε τους εκπαιδευτικούς αυτούς, χωρίς την παρέμβαση των υπηρεσιακών συμβουλίων».

ΥΓ1: Η Ομοσπονδία των Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών (ΟΙΕΛΕ) καταγγέλλει ότι το αίτημα για ένταξη των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο υπουργείο Εργασίας κατέθεσε για πρώτη φορά στο ΚΥΣΔΕ το Κολλέγιο Αθηνών, του οποίου πρόεδρος είναι ο πρωθυπουργικός αδερφός, Αλέξανδρος Σαμαράς, τον Οκτώβριο του 2012.

ΥΓ2: Πασχίζοντας να ανασηκωθεί από τον βάραθρο των εκλογικών ποσοστών στον οποίο καταποντίστηκε, η ΔΗΜΑΡ, που μέχρι πρότινος συγκυβερνούσε και στήριζε με τα μπούνια μνημόνια και μεσοπρόθεσμα, τώρα παριστάνει την απατημένη σύζυγο. Σε ανακοίνωσή της διαφωνεί με την επιλογή του υπουργείου Παιδείας και τονίζει: «η ιδιωτική εκπαίδευση, και όχι μόνο η δημόσια, βρίσκεται σύμφωνα με το Σύνταγμα στην ευθύνη της Πολιτείας και του αρμόδιου Υπουργού, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το Υπουργείο Παιδείας. Η ρύθμιση αυτή συνιστά παραβίαση της συνταξιοδοτήσεως του μισθωτού, η υποκρύπτουν ρήτρα μονιμότητας, μετετράπησαν σε συμβάσεις αιρίστου χρόνου, υποκείμενες πλέον ως προς τη λύση τους, στους κανόνες της κοινής εργατικής νομοθεσίας του ν.2112/1920, όπως ισχύει.

ΥΓ3: Το κείμενο της εγκυκλίου

σίας τους και εναρμονίζοντάς τους με τα δεδομένα των ιδιωτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της γενικότερης μεταβίβασης των εργασιακών σχέσεων πολλών ιδιωτικών υπαλλήλων στο υπουργείο Εργασίας».

Το «δώρο», οι σχολάρχες το δέχτηκαν με ενθουσιασμό. Γ' αυτό και δήλωσαν (στο ίδιο δημοσίευμα): «Μας δίνεται η δυνατότητα να μπορούμε να εξομαλύνουμε την κατάσταση μόνοι μας στα σχολεία, όπου προκύπτουν φαινόμενα δυσχερών συνθηκών και να αντικαταστήσουμε τους εκπαιδευτικούς αυτούς, χωρίς την παρέμβαση των υπηρεσιακών συμβουλίων».

ΥΓ1: Η Ομοσπονδία των Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών (ΟΙΕΛΕ) καταγγέλλει ότι το αίτημα για ένταξη των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο υπουργείο Εργασίας κατέθεσε για πρώτη φορά στο ΚΥΣΔΕ το Κολλέγιο Αθηνών, του οποίου πρόεδρος είναι ο πρωθυπουργικός αδερφός, Αλέξανδρος Σαμαράς, τον Οκτώβριο του 2012.

ΥΓ2: Πασχίζοντας να ανασηκωθεί από τον βάραθρο των εκλογικών ποσοστών στον οποίο καταποντίστηκε, η ΔΗΜΑΡ, που μέχρι πρότινος συγκυβερνούσε και στήριζε με τα μπούνια μνημόνια και μεσοπρόθεσμα, τώρα παριστάνει την απατημένη σύζυγο. Σε ανακοίνωσή της διαφωνεί με την επιλογή του υπουργείου Παιδείας και τονίζει: «η ιδιωτική εκπαίδευση, και όχι μόνο η δημόσια, βρίσκεται σύμφωνα με το Σύνταγμα στην ευθύνη της Πολιτείας και του αρμόδιου Υπουργού, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το Υπουργείο Παιδείας. Η ρύθμιση αυτή συνιστά παραβίαση της συνταξιοδοτήσεως του μισθωτού, η υποκρύπτουν ρήτρα μονιμότητας, μετετράπησαν σε συμβάσεις αιρίστου χρόνου, υποκείμενες πλέον ως προς τη λύση τους, στους κανόνες της κοινής εργατικής νομοθεσίας του ν.2112/1920, όπως ισχύει.

ΥΓ3: Το κείμενο της εγκυκλίου

σίας τους και εναρμονίζοντάς τους με τα δεδομένα των ιδιωτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της γενικότερης μεταβίβασης των εργασιακών σχέσεων πολλών ιδιωτικών υπαλλήλων στο υπουργείο Εργασίας».

ΥΓ4: Το κείμενο της εγκυκλίου

σίας τους και εναρμονίζοντάς τους με τα δεδομένα των ιδιωτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της γενικότερης μεταβίβασης των εργασιακών σχέσεων πολλών ιδιωτικών υπαλλήλων στο υπουργείο Εργασίας».

ΥΓ5: Το κείμενο της εγκυκλίου

σίας τους και εναρμονίζοντάς τους με τα δεδομένα των ιδιωτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της γενικότερης μεταβίβασης των εργασιακών σχέσεων πολλών ιδιωτικών υπαλλήλων στο υπουργείο Εργασίας».

ΥΓ6: Το κείμενο της εγκυκλίου

σίας τους και εναρμονίζοντάς τους με τα δεδομένα των ιδιωτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο της γενικότερης μεταβίβασης των εργασιακών σχέσεων πολλών ιδιωτικών υπαλλήλων στο υπουργείο Εργασίας».

ΥΓ7: Το κείμενο της εγκυκ

Καταργούν την αργία της Κυριακής

Με ολοφάνερο τον εκνευρισμό εμφανίστηκαν ο Χατζηδάκης και ο Σκορδάς στη συνέντευξη Τύπου της 11ης Ιουλίου, για να παρουσιάσουν το νομοσχέδιο για τη λειτουργία των καταστημάτων της Κυριακές. Ο εκνευρισμός οφειλόταν ασφαλώς στο γεγονός ότι –όπως παραδέχτηκε ο Χατζηδάκης– αναγκάστηκαν να κάνουν συμβιβασμό με το ΠΑΣΟΚ, καταπίνοντας τα «ηρωικά» που έλεγαν προ καιρού, ότι αυτοί θα καταθέσουν το νομοσχέδιο και ας αποφασίσει η Βουλή. Τότε, όμως, μιλούσαν ως υπερόπτες Νεοδημοκράτες, που «έγραφαν» κανονικότατα τις ενστάσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, ενώ τώρα, μετά το φιάσκο της ΕΡΤ και την παραλίγο κατάρρευση της κυβέρνησης, είναι υποχρεωμένοι να καταλήγουν πρώτα σε συμφωνία με το ΠΑΣΟΚ και μετά να καταθέσουν νομοσχέδια. Είμαστε, όμως, βέβαιοι πως ο εμφανής εκνευρισμός οφειλόταν και σε κάτι άλλο. Επρεπε να χρησιμοποιήσουν χοντροκομένα ψεύδη και να επικαλεστούν βλακωδή επιχειρήματα κι αυτό, όσο να 'ναι, προκαλεί ανασφάλεια και εκνευρισμό.

Η συμφωνία με το ΠΑΣΟΚ έχει δύο σημεία. Πρώτον, δια τα μαγαζιά θα ανοίγουν εφτά Κυριακές το χρόνο (δύο πριν το νέο έτος, την Κυριακή των Βαΐων και τις πρώτες Κυριακές των εκπτωτικών περιόδων, που από δύο γίνονται τέσσερις. Δεύτερον, τα μαγαζιά εμβαδού κάτω των 250 τετραγωνικών, που όμως δεν ανήκουν σε κάθε είδους αλυσίδες και εμπορικά κέντρα, θα μπο-

ρούν ν' ανοίγουν και τις 52 Κυριακές το χρόνο, εφόσον η Περιφέρεια στην οποία ανήκουν (με εξαίρεση Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, που η σχετική αρμοδιότητα ανήκει στο Δήμο) αποφασίσει σχετικά. Οι Περιφέρειες και οι τρεις Δήμοι έχουν περιθώριο δύο μήνες από τη δημοσίευση του νόμου ν' αποφασίσουν αν τα μαγαζιά της περιοχής ευθύνης τους θα μπορούν ν' ανοίγουν και τις 52 Κυριακές ή λιγότερες ή καθόλου. Αν δεν αποφασίσουν μέσα σ' αυτή την προθεσμία, τότε ισχύει η δυνατότητα ανοίγματος και τις 52 Κυριακές. Η απόφαση αυτή θα ληφθεί άποταξ. Δηλαδή, δεν προσφέρεται για συγκρίσεις. Παρά ταύτα, ο Χατζηδάκης με τον Σκορδά μας είπαν ότι ο καταναλωτής χάνει 309 εκατ. ευρώ επειδή δεν ανοίγουν τα μαγαζιά της Κυριακές (δεν λειτουργεί ο ανταγωνισμός), ενώ με το ανοίγμα θα δημιουργηθούν 30.000 νέες θέσεις εργασίας!

Η πασοκική κουτοπονηριά είναι προφανής. Τι θα κάνει, για παράδειγμα, η Περιφέρεια Αττικής, όταν ο Δήμος Αθήνας είναι αναφανδόν υπέρ του ανοίγματος των μαγαζιών της Κυριακές; Ή αποφασίσει αντίθετα, με αποτέλεσμα στον ίδιο εμπορικό δρόμο να έχουμε μαγαζιά ανοιχτά και μαγαζιά κλειστά, ανάλογα με το αν ανήκουν στο Δήμο Αθήνας ή σε κάπιον δύορο Δήμο; Δεν είναι λογικό ν' αποφασίσει και η Περιφέρεια το ίδιο με το Δήμο, αφήνοντας στους ίδιους τους εμπόρους την επιλογή αν θα ανοίγουν ή όχι; Στη λογική του εμπορικού ανταγωνισμού προντάρει το ΠΑΣΟΚ, όσο κι αν αυτό ενοχλεί τον Χατζηδάκη που θα ήθελε μια δικτατορική επιβολή (αυτή είναι η λογική του νεοφιλελεύθερου).

Χατζηδάκης και Σκορδάς επέσειον μια «μελέτη» του ΟΟ-

ΣΑ, σύμφωνα με την οποία το ανοίγμα των μαγαζιών της Κυριακές φέρνει αύξηση του τζίρου και αύξηση των θέσεων εργασίας. Περισσότερο με γκάλοπο μοιάζει αυτή η μελέτη και εκτός του αναφέρεται στο σύνολο της Ευρώπης. Δηλαδή, δεν προσφέρεται για συγκρίσεις. Παρά ταύτα, ο Χατζηδάκης με τον Σκορδά μας είπαν ότι ο καταναλωτής χάνει 309 εκατ. ευρώ επειδή δεν ανοίγουν τα μαγαζιά της Κυριακές (δεν λειτουργεί ο ανταγωνισμός), ενώ με το ανοίγμα θα δημιουργηθούν 30.000 νέες θέσεις εργασίας!

Προσέξτε το παιδαριώδες (και προκλητικό) του πράγματος. Σούπερ μάρκετ και αλυσίδες δε θ' ανοίγουν τις Κυριακές, αλλά οι τιμές θα πέσουν λόγω του ανταγωνισμού! Θα τρέχει, δηλαδή, ο κόσμος ν' αγοράσει από τα μικρά μαγαζιά και όχι από τα μαγαζιά που έχουν τους τεράστιους τζίρους και μπορούν να κάνουν πταιχίδια με τις τιμές, τα οποία θα είναι κλειστά!

Οταν ετέθη το απλούστατο και λογικότατο ερώτημα: «Εσείς δηλαδή ευελπιστείτε ότι με το ανοίγμα των καταστημάτων της Κυριακές θα αιξήθει ο τζίρος, ενώ μειώνεται το διαθέσιμο εισόδημα», ο Σκορδάς αρχίσει να «ρετάρει», λέγοντας ότι αυτό δεν έχει σχέση, ότι «όταν γίνεται μια επιστημονική έρευνα για τις επιπτώσεις ενός διοικητικού μέτρου, δεν έχει να κάνει με το πραγματικό μέγεθος του εισοδήματος που μπορεί να έχει ένα νοικοκυριό στην άλφα ή τη βήτα χώρα!» και άλλα τέτοια ευτράπελα. Ο Χατζηδάκης το κατά-

λαβε, τον έκωψε και επινόησε άλλη απάντηση: Η αύξηση του τζίρου θα προέλθει από τους τουρίστες, που επισκέπτονται ας πούμε την Ακρόπολη και δε βρίσκουν μαγαζιά να ψωνίσουν! Ακόμα και τα μικρά παιδιά, όμως, γνωρίζουν ότι σε όλες τις τουριστικές περιοχές τα μαγαζιά ανοίγουν ήδη και τις Κυριακές, όπως και γύρω από την Ακρόπολη (Πλάκα, Μοναστηράκι).

Η «μελέτη» του ΟΟΣΑ αναφέρει πως η αύξηση του τζίρου προέρχεται κυρίως από τα τρόφιμα και τις ηλεκτρικές συσκευές. Θα πάει λέτε η εργατική οικογένεια να ψωνίσει από το μινί μάρκετ την Κυριακή και δε θα πάει το Σάββατο στο μεγάλο σούπερ μάρκετ που την Κυριακή θα είναι κλειστό; Το ίδιο ισχύει και για τις 30.000 νέες θέσεις εργασίας. Θα προκύψουν αυτές από τους μικρέμπορους που δεν έχουν μαντίλι να κλάψουν; Το ένα τρίτο των «νέων θέσεων» θα προκύψει από τα σούπερ μάρκετ λέει η «μελέτη» του ΟΟΣΑ. Μα τα σούπερ μάρκετ θα είναι κλειστά! Ούτε αυτό δεν πρόσεξαν;

Νομίζουμε πως το πρόσεξαν και τ' αφήσαν επίτηδες. Γιατί τώρα θέλουν ν' αρχίσει να ξηλώνεται η κάλτσα. Μετά θα πουν ότι χωρίς τους «φεγγάλους» ο ανταγωνισμός δεν αναπτύσσεται και θα δώσουν και σ' αυτούς τη σχετική άδεια. Άσε που μπορεί να την κερδίσουν κάνοντας μια προσφυγή στην Επιπροπή Ανταγωνισμού της Κομισιόν. Γιατί το ανοίγμα της Κυριακές οδηγεί στην εξάντληση των μικρεμπόρων, ώστε ν' αδειάσουν τη γωνιά μια ώρα γρηγορότερα.

Μοντέρνος φασισμός

Δεν ξέρουμε αν το δημοσίευμα στο TIME πληρώθηκε ή αν προήλθε από πρωτοβουλία του συντάκτη, στο περιεχόμενό του όμως ήταν ένα δημοσίευμα γεμάτο προβοκάτσια, που ανέδιδε μια φασιστική μπόχα, ειδικά στα σημεία που εμφανίζόταν ως... αντιφασιστικό. «Ο δήμαρχος της Αθήνας: μια νηφάλια φωνή σε έναν κόσμο των άκρων», ήταν ο τίτλος του δημοσιεύματος του TIME, το οποίο το Γραφείο Τύπου του Δήμου Αθήνας διένειμε σε όλα τα ελληνικά ΜΜΕ.

Από την πρώτη κιόλις παράγραφό του το δημοσίευμα αναφέρει ότι ο Καμίνης επισκέφτηκε τον Δένδια «προκειμένου να συζητήσει την προταθείσα από το υπουργείο νομοθετική πρόταση για τον κανονισμό που θα διέπει τις μικρές διαδηλώσεις στην Αθήνα». Διότι ο Καμίνης, «ένας μετριοπαθής αριστερός, συνταγματολόγος, δεν είναι υπέρ της καταστολής της διαφωνίας, αλλά έχει φτάσει στα όρια της αντοχής του. Εμποροί και ξενοδόχοι στο κέντρο της πόλης, διαμαρτύρονται εδώ και πολύ καιρό για τη συχνότητα με την οποία το κέντρο της Αθήνας κλείνει, εξαιτίας των συγκεντρώσεων μερικών δεκάδων ανθρώπων!»

Μείζον πρόβλημα της Αθήνας, λοιπόν, είναι οι διαδηλώσεις! Κι αυτό συμβαίνει γιατί, όπως εξηγεί ο Καμίνης, «η πολιτική της (Ελλάδας) είναι έντονα πολωμένη ανάμεσα στους αναθαρρημένους εξτρεμιστές της Δεξιάς και της Αριστεράς». Ο Καμίνης επαναλαμβάνει τη θεωρία «των δύο άκρων» στην πιο αισχρή εκδοχή της. Δεν κάνει κανένα διαχωρισμό. Οπως γράφει το αμερικανικό περιοδικό, στις τελευταίες δημοτικές εκλογές ήταν «η πρώτη φορά που οι φίλοι-νεονίζοντες του κόμματος της Χρυσής Αυγής κατέλαβαν θέσεις στο δημοτικό συμβούλιο», εκτός δε απ' αυτούς «στο δημοτικό συμβούλιο συμμετείχαν και τρεις παρατάξεις με μαρξιστική προελευση» (προφανώς εννοεί τις παρατάξεις του Περιορισού, του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ). «Η άνοδος των εξτρεμιστικών πολιτικών στην Αθήνα είναι ένα σύμπτωμα της πρωτόγνωρης δημοσιονομικής και κοινωνικής πρόκλησης», συνεχίζει το περιοδικό, περιγράφοντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο Καμίνης. Ο οποίος, όμως, δεν διστάζει να τα βάζει με όλους και να έχει «νοικοκυρέψει» το Δήμο, μείωνοντας και το προσωπικό, ακόμα και στο δημοτικό ραδιοφωνικό σταθμό.

Δεν είναι τυχαίο που ο Καμίνης επιλέγει να προβάλει μια τέτοια εικόνα του έργου του, προσανατολισμένη κυρίως στην καταστολή και τη λιτότητα. Στόχος του είναι να ζανικερδίσει το Δήμο (ή, αν χάσει, να κάνει πολιτική καριέρα), υιοθετώντας μια απένταση φασιστικών πολιτικών στη θεωρία «των δύο άκρων» που βασικό ιδεολογικό καρβάλια της προβλημάτισης της Κυριακές.

Και το τελευταίο ερώτημα: ο ΣΥΡΙΖΑ τι λέει για δύο αυτά; Οχι μόνο για τη συμπεριφορά του μεγαλοδικηγόρου Μητρόπουλου στο παρελθόν, που επικαλείται το δόγμα Βουλγαράκη («ότι είναι νόμιμο είναι και θικό»), αλλά και για το γεγονός ότι θέτει συνεχώς στη Βουλή την προσωπική του διαφορά με το ΣΔΟΕ, ζητώντας πολιτικ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

«Ο μεταϊστορικός άνδρωπος είναι η μεγαλύτερη απειλή για τη ζωή, γιατί μιμείται την μηχανή τόσο πολύ που δεν έχει κανένα λόγο να δέλει να ζει, αφού η μηχανή δεν είναι έμβια. Ο άνδρωπος αρχίζει να προσπαθεί πλέον όχι απλώς να κάνει μηχανές που να του μοιάζουν, αλλά να κάνει τον εαυτό τους να τους μοιάζει» (Lewis Mumford – «Ο μύθος της μηχανής»).

Ισως οι «αρμόδιες» στήλες, παρακινούμενες από μια λεπτή όσο και υψηλή σίδηση καθήκοντος, να βρουν το απαιτούμενο... κουράγιο να ασχοληθούν στα σοβαρά με τα του Συρίζου συνεδρίου και των παράλληλων εξαγγελιών. Εμείς όμως οφειλούμε να αφιερώσουμε σχεδόν ολόκληρη τη σήλη, μη λησμονώντας και την αστεία πλευρά του πράγματος.

Υπό τον τίτλο «το αναγκαίο επαναστατικό, σοσιαλιστικό πρόγραμμα (sic) για τον ΣυΡίζα - δέκα δέσμευσης μέτρων» διαβάζουμε [με την προσήκουσα σοβαρότητα απέναντι στην πιδανή αυριανή κυβέρνηση, παρακαλώ τα εξής... όμορφα: «Κεφάλαιο 8: Αμεση εξοικονόμηση πόρων από τις σπατάλες του καπιταλισμού και μέτρα ανόρθωσης του βιοτικού επιπέδου των εργαζόμενων. Μείωση των αποδοχών όλων των διοικητικών στελεχών του κράτους συμπεριλαμβανομένων των αξιωματικών του στρατού, των σωμάτων ασφαλείας και των δικαστών, των μελών της κυβέρνησης, του Προέδρου της Δημοκρατίας, των βουλευτών και των δημάρχων στα επίπεδα του μισθού ενός ειδικευμένου εργάτη. Εξάλειψη των εξόδων παραστάσεως, των ειδικών αποζημιώσεων, των μυστικών κονδύλιών και όλων των άλλων κρυφών κρατικών προνομίων των υψηλόβαθμων κρατικών υπαλλήλων και στελεχών. Αναστολή μέχρι να ξαναπει η οικονομία σε ανάπτυξη, κάθε δαπάνης για τον στρατό, πλην των νέων μειωμένων δαπανών για μισθοδοσία προσωπικού και των δαπανών που δια κρίνει απόλυτα απαραίτητες μια εκλεγμένη επιτροπή αποτελουμένη από μέλη της κυβέρνησης, εκπροσώπους των φαντάρων και των κατώτερων αξιωματικών και της Πανελλαδικής Επιτροπής Εργατικού Ελέγχου»].

Για «τη συνολική αναμόρφωση του στρατού» έχουμε και κλαίμε: Πλήρη συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα για όλους τους στρατιώτες και τους κατώτερους αξιωματικούς. Οι εκλεγμένες και ανακλητές επιτροπές στρατιωτών και κατώτερων αξιωματικών πρέπει [προσοχή στο «πρέπει»] να αποφασίζουν για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη μονάδα. Εκλογή και δικαίωμα ανάκλησης όλων των αξιωματικών από τους στρατιώτες (ωχ, το μάτι μου!). Μέτρα βελτίωσης της ζωής στις μονάδες (υγιεινή, διατροφή, επαρκείς άδειες) και αύξηση του μισθού του φαντάρου στο ύψος του επιδόματος ανεργίας. Επαρκής εκπαίδευση στα όλα καθ' όλη τη διάρκεια της δημτείας. Οχι στον επαγγελματικό στρατό. Θητεία με εκπαίδευση στα όλα όλου του εργαζόμενου λαού, σαν εγγύηση για την προάσπιση των δικαιωμάτων και των κατακτήσεών του. Άμοιβή όλων των αξιωματικών με το μισθό ενός ειδικευμένου εργάτη. Πλαισίωση του στρατού από στρατιωτικά αποσπάσματα των εργατικών οργανώσεων που δια εκπαιδευτούν στα στρατόπεδα με έξοδα του κράτους».

Για την «όχι εξωτερική, αλλά διεθνιστική πολιτική» και «για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης» (πάει και το άλλο μάτι!) έχουμε και ξανακλαίμε: Αποχώρηση από το ΝΑΤΟ και διώξιμο των αμερικανικών βάσεων από τη χώρα. Το ΝΑΤΟ δεν είναι απλά ένας στρατιωτικός μηχανισμός. Είναι η στρατιωτική έκφραση του καπιταλισμού της εποχής των μονοπολίων, δηλαδή του ιμπεριαλισμού. Είναι ένα σύμπλεγμα διοικητικών και πολιτικών δεσμών, που δεμένοι με χιλιάδες νήματα με τους ντόπιους μηχανισμούς της αστικής τάξης, σκοπό έχουν τη συντριβή του εργατικού κινήματος και της αριστεράς και την υπεράσπιση του καπιταλισμού. Η έξοδος από το ΝΑΤΟ δεν είναι μόνο ζήτημα αρχής. Είναι ζήτημα που έχει να κάνει με την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων των εργαζόμενων και της επαναστατικής της πορείας. Παραμονή στο ΝΑΤΟ σημαίνει παροχή χρόνου και χώρου από την κυβέρνηση για την προετοιμασία αντεπαναστατικών, υπονομευτικών ενεργειών και πραξικοπημάτων εναντίον της».

Νομίζουμε ότι μετά από τα παραπάνω είμαστε πολύ «μικροί» και πολύ «λίγοι» για να επαναφέρουμε τη σήλη στον ορδό δρόμου και να ασχοληθούμε με οπιδήποτε...

«Υπήρχαν σκλάβοι κάποτε / σάρκιν' αντικέιμενα / δίποδα ζώα / που γεννιόνταν και πεδαίναν' / δίποδα χτήνη υπηρετώντας. / Ναι / υπήρχαν σκλάβοι κάποτε / που στη ζωή τους κράταγε η ελπίδα / της λευτεριάς. / Χρόνια και χρόνια πέρασαν / και τώρα τέτοιοι σκλάβοι δεν υπάρχουν. / Γεννήθηκε όμως / ένα καινούργιο είδος σκλάβων / σκλάβοι αμειβόμενοι / σκλάβοι χορτάτοι / σκλάβοι που γελούν / σκλάβοι που δέλουν / σκλάβοι να μένουν. / Αυτή είναι η πρόοδος» (Αλέξανδρος Παναγούλης).

Κοκκινοσκουφίτσα

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 61η συνεδρίαση Πέμπτη, 11.7.13

Η συνεδρίαση σφραγίστηκε από την απόφαση του Συμβουλίου Εφετών να αποφυλακίσει τον πολιτικό κρατούμενο Κ. Σακκά επιβάλλοντάς του πολύ βαριούς περιοριστικούς όρους. Εφτασαν στο σημείο να επιβάλουν τον όρο να μην συναντιέται με τους συγκατηγορούμενούς του στο τρομοδικείο. Αναγκάστηκαν να τον αποφυλακίσουν, γιατί τόσο όσο και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης τρέμουν στην ίδια νεκρού από απεργία πείνας πολιτικού κρατούμενου.

Κατά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολογίου κατηγορούμενων και συνηγόρων, όταν η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη έφτασε στο όνομα του Κ. Σακκά ζήτησε από την συνήγορο την ενημέρωση για το πού βρίσκεται η υπόθεση της εξέτασης από το Συμβούλιο του αιτήματος για την αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ότι μέχρι τις 10 το πρωί που επικοινώνησε με τον γραμματέα του Συμβουλίου δεν είχε εξεταστεί το αίτημα του εντολέα της, όμως θεωρούσε δεδομένο ότι Συμβούλιο θα εξεδίδει από την προκειμένη αποφυλάκιση του εντολέα της. Η Μ. Δαλιάνη ενημέρωσε το τρομοδικείο, ό

Ξη ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 12η συνεδρίαση

Τετάρτη, 17.7.13

Μετά την ανάγνωση του καθιερωμένου απουσιολόγου κατηγορούμενων και συνηγόρων από τον πρόεδρο του τρομοδικείου Γ. Μιχολία, οι συνήγοροι υπεράσπισης υπέβαλαν τις ενοτάσεις που υποβάλλονται σε όλες τις πολιτικές δίκες των τρομοδικείων.

Η πρώτη ενοτάση αφορά την αναρμοδιότητα του δικαστηρίου (Τριμελές Ερετείο Κακουργημάτων), διότι τα εκδικάζομενα αδικήματα είναι πολιτικά και σύμφωνα με το αστικό σύνταγμα πρέπει να εκδικαστούν από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (ΜΟΔ). Η δεύτερη ενοτάση αφορά την κακή σύνθεση του δικαστηρίου. Πρόκειται για το γνωστό νόμο (με τις τροποποιήσεις του), που ψηφιστήκε εσπευσμένα λίγο πριν αρχίσει η πρώτη δίκη για τη 17Ν, προκειμένου να ελέγχονται δύο γίνεται περισσότεροι οι συνθέσεις των τρομοδικείων, μέσω της προεπιλογής ορισμένου αριθμού δικαστών και εισαγγελέων, μεταξύ των οποίων (και όχι του συνόλου των δικαστών και εισαγγελέων του Ερετείου) γίνεται η κλήρωση. Μιλώντας νομικά, ο νόμος αυτός στερεί τους κατηγορούμενους απ' αυτό που ονομάζεται «φυσικός δικαστής». Μιλώντας πολιτικά, έχουμε ειδικά δικαστήρια ακόμη και στο επίπεδο του καθορισμού της σύνθεσής τους.

Η τρίτη ενοτάση είναι ενοτάση απόλυτης ακυρότητας, λόγω αοριστίας του κατηγορητήριου. Σύμφωνα με τις αρχές της «δίκαιης δίκης», όπως προβλέπονται στην ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου), ο κατηγορούμενος πρέπει να γνωρίζει ακριβώς για τι κατηγορείται, ώστε να μπορεί να ετοιμάσει την υπεράσπισή του. Για να είναι πλήρες και σαφές το κατηγορητήριο πρέπει να αναφέρει ποια αδικήματα απ' αυτά που αναφέρει το περιβόητο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα (περί «τρομοκρατίας») διέπραξαν ή επεδίωξαν να διαπράξουν οι κατηγορούμενοι. Το 187Α μιλάει αόριστα για κίνδυνο του πολιτεύματος και των διεθνών σχέσεων της χώρας, χωρίς να εξειδικεύει το αντικειμενικό και υποκειμενικό κριτήριο, με αποτέλεσμα και τα βουλεύματα να είναι εξίσου αριστα.

Η τέταρτη είναι η ενοτάση εκκρεμοδικίας-δεδικασμένου. Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) δεν ρυθμίζει άμεσα την εκκρεμοδικία, όμως η αρχή της εκκρεμοδικίας προκύπτει έμμεσα από τον συνδυασμό ορκετών άρθρων του. Εκκρεμοδικία υφίσταται από τη στιγμή που αισκάνονται απόνωτές διώξεις, όπως στην περίπτωση της ΣΠΦ, των οποίων το περιεχόμενο συμπίπτει όσον αφορά τα ουσιώδη αντικειμενικά στοιχεία και τα κατά τόπο και χρόνο πραγματικά περιστατικά, καθώς και την ταυτότητα των προσώπων των «αυτούργων».

Ο Σ. Φυτράκης άνοιξε τον κύκλο των τοποθετήσεων, αναπτύσσοντας περιληπτικά την επιχειρηματολογία του για τις τέσσερις ενοτάσεις. Επανέλαβε την πάρια θέση του, για το σκληρό μοντέλο καταστολής που εφαρμόζεται ενάντια στους πολιτικούς αντιπάλους του συστήματος, με αποτέλεσμα να μην αναγνωρίζεται το πολιτικό έγκλημα, αλλά να αναγορεύεται η πολιτική συμφωνία σε ενέργειες των ένοπλων πολιτικών οργανώσεων σε ηθική αυτούργαρια, χωρίς να υπάρχουν τα απαραίτητα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία που συνιστούν αυτό το οδίκημα. Αναφέρθηκε στις συνεχείς διώξεις του εντολέα του Χ. Χατζημιχελάκη, σάρκασε την προαγωγή του σε «διευθυντή», που έγινε μόνο και μόνο για να αινιχθούν οι ποινές, και δήλωσε ότι θα επανελθει, αφού πρώτα τοποθετήθουν οι συνάδελφοί του και το δικαστήριο αποφασίσει επί της ένοτασης αναρμοδιότητας. Διότι πρέπει να κριθεί πρώτα αυτή η ένοταση, γιατί στην υποθετική περίπτωση που το δικαστήριο κρίνει τον εαυτό του αναρμόδιο, δε θα μπορεί να κρίνει τις συπόλοιπες ενοτάσεις.

Ακολούθων οι συνήγοροι των Γ. Πολύδωρου, Μ. Νικολόπουλου, Δ. Μπολάνου, Ι. Μιχαηλίδη και Π. Αργυρού, που ανέπτυξαν με πλούσια επιχειρηματολογία την ένοταση αναρμοδιότητας και την ένοταση εκκρεμοδικίας, καταθέτοντας, μετά το τέλος των αγρεύσεων τους και γραπτές τις ενοτάσεις τους. Η Α. Παπαρρούσου και η Μ. Δαλιάνη δήλωσαν ότι θα υποβάλουν την ένοταση εκκρεμοδικίας, αφού όμως το δικαστήριο αποφασίσει επί των ενοτάσεων αναρμοδιότητας και κακής σύνθεσης. Εκπρόσωπος του Φρ. Ραγκούση δήλωσε ότι ο συνήγορος επιφύλασσεται να υποβάλει τις ενοτάσεις του σε επόμενη συνεδρίαση, γιατί σήμερα έχει σοβαρό κώλυμα.

Η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε με δήλωση του Μ. Νικολόπουλου, που σημείωσε τα εξής: Θέλω να κάνω μια διευκρίνιση. Ο συνήγορος μας Φρ. Ραγκούσης έχει επιφυλαχθεί και θα αναφερθεί σε μια άλλη συνεδρίαση. Θα κάνω μια διευκρίνιση πάνω σ' αυτά που καλώς αναφέρθηκαν από τους συνηγόρους μας.

Τέθηκαν κάποια ζητήματα νομικού και δικονομικού ενδιαφέροντος, τα οποία αφορούν είτε τις αρμοδιότητες του δικαστηρίου είτε οτιδήποτε τέτοιο. Σύγουρα είναι παρακαταθήκη για τα μελλοντικά στρατοδικεία. Θα γίνει κάποια διευκρίνιση σε πρόγραμα που ειπώθηκαν, ότι εμείς αρνούμαστε την ενοχή μας. Προφανώς και δεν αρνούμαστε την ενοχή μας. Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Είμαστε ένοπλοι αντάρτες της ΣΠΦ. Ζούμε έξω από τα πλαίσια της αστυνομικής νομιμότητας και την πολεμάμε. Δεν αναγνωρίζουμε το δίπολο αθωότητας-ενοχής. Πολεμάμε. Οπότε, σαν διευκρίνιση, με όλο το σε-

βασμό στους συνηγόρους, προφανώς δεν αρνούμαστε την ενοχή μας. Είναι πολύ συγκεκριμένο αυτό το πρόγραμμα, πρέπει να ειπωθεί και να ξαναεπιστρέψει. Οπως επίσης, δεν αναγνωρίζουμε τα ελαφρυντικά σας.

Επιδή επιφυλάχτηκε ο Φρ. Ραγκούσης να παρουσιάσει τις ενοτάσεις του, το τρομοδικείο διέκοψε για την Τρίτη 23 Ιουλίου στις 10 το πρωί.

Ελεύθεροι Κορτέσης και Σταθόπουλος

Ελεύθεροι, με αποφάσεις του Πενταμελούς Εφετείου Αναστολών είναι οι Χριστόφορος Κορτέσης και Βαγγέλης Σταθόπουλος, καταδικασμένοι σε εφτά και εφτάμισι χρόνια φυλάκισης, αντίστοιχα, για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Και στους δύο επιβλήθηκαν οι συνήθεις περιοριστικοί όροι της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης δυο φορές το μήνα στο ΑΤ του τόπου κατοικίας τους, καθώς και χρηματική εγγύηση 2.000 ευρώ.

Η απόφαση για τον Χρ. Κορτέση εκδόθηκε στις 3 Ιουλίου, χωρίς να έχει υπάρξει προηγούμενη ενημέρωση, ενώ για τον Β. Σταθόπουλο στις 15 Ιουλίου. Αν αναλογιστούμε ότι η απόφαση καταδίκης και φυλάκισής τους εκδόθηκε στις 3 Απριλίου, ο χρόνος των τριών μηνών που μεσολάβησε μέχρι την αποφυλάκισή τους δείχνει καθαρά τη σκοπιμότητα και της καταδικαστικής απόφασης και της μη αναστολής της εκτέλεσής της, που αποφάσισε το τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Οπως είχαμε σημειώσει τότε, έπρεπε να στείλουν στη φυλακή και άλλους, πέραν του μέλους του Επαναστατικού Αγώνα Κώστα Γουρνά, για να μην έχουν ν' αντιμετωπίσουν τους τηλερουφιάνους που θα έβγαζαν σπυράκια.

Κορτέσης και Σταθόπουλος είναι πλέον εκτός φυλακής και περιμένουν τη δίκη τους σε δεύτερο βαθμό, όπου θα δώσουν τον αγώνα για την απαλλαγή τους από την κατηγορία της συμμετοχής στον ΕΑ, για την οποία δεν υπήρξε καμιά απόδειξη, πέραν των γελούων σεναρίων της Αντιτρομοκρατικής, που βάφτισε «γιάφρες» τα σπίτια τους και «συνωμοτικές συναντήσεις» τις κοινωνικές τους σχέσεις.

Ένοταση υποστήριξε και η Α. Παπαρρούσου, η οποία κάλεσε όλους τους συναδέλφους της να κάνουν το ίδιο. Είχε μάλιστα και ένα διάλογο με τον εισαγγελέα, ο οποίος αμφισβήτησε την τοποθέτηση της συνηγόρου, που

θύμισε τη δική του τοποθέτηση στην συνηγόρηση, ότι πρέπει να εισαχθούν τα έγγραφα στη δικογραφία, γιατί μερικά απ' αυτά μπορεί να είναι υπέρ των κατηγορούμενων. Οντως ο κ. Μπάγιας είχε εκφέρει αυτή την άποψη και εκτίθεται αντιλέγοντας στη συνήγορο. Το λέμε με απόλυτη βεβαιότητα, έχοντας στο μεταξύ ανατρέξει όχι μόνο στο ρεπορτάριο μας, που είχε καταγράψει την άποψη του, αλλά και στο σώμα της τοποθέτησή του.

Ο συνήγορος Χ. Λαδής στην αρχική του τοποθέτηση επιφυλάχτηκε να πάρει θέση για τη ένοταση απόλυτης ακυρότητας και έπλεξε την τοποθέτηση του πάνω στον καμβά της διύλισης των εγγράφων από τον εισαγγελέα, πριν την εισαγωγή του στην δι-

κογραφία. Στη δευτερομείλια του κατέληξε ότι ότι τα έγγραφα αυτά δεν πρέπει να εισαχθούν στην δικογραφία, απέφυγε όμως να πάρει ευθεία θέση υπέρ της ένοτασης απόλυτης.

Ο εισαγγελέας Σ. Μπάγιας είπε ότι καλό θα ήταν να μην έχουν αποσταλεί έγγραφα, από τη στιγμή όμως που έχουν αποσταλεί είναι ένα πραγματικό γεγονός, το οποίο δεν μπορεί να αγνοηθεί. Συνεπώς, θα πρέπει να αναγνωριστούν και στη συνέδριαση να αξιολογηθούν, οι δικαιώματα να αισκήσουν τα δικαιώματά τους.

Περιττεύει φυσικά να σημειώσουμε, ότι δεν μπορούμε να δεχ

Μπρος στα κέρδη, τι είναι η υγεία;

Την περασμένη βδομάδα, με την περιφρή το θάνατο δύο αθλητών του κανός καριάκι και της κωπηλασίας, σχολίασαμε ένα από τα βασικά αξιώματα του επιογγελματικού αθλητισμού: πρωταθλητισμός = αναβολικά. Μερικές μέρες αργότερα, νέες αποκαλύψεις για σκανδάλο ντόπινγκ με πρωταθλητές του στίβου ήρθαν να επιβεβαιώσουν στο ακέραιο αυτό το αξιώμα. Η περασμένη Κυριακή ονομάστηκε «καύρη Κυριακή του στίβου», αφού μέσα σε μερικές ώρες ανακοινώθηκε ότι βρέθηκαν ντόπινγκ στην ποδοσφαιρισμένοι ο αμερικανός σπρίντερ Τάισον Γκέι και πέντε τζαμαϊκαίοι αθλητές, μεταξύ των οποίων ο Ασάφα Πάσουελ, πρώην κάτοχος του παγκόσμιου ρεκόρ στα 100μ. και η συμπατριώτισσά του Σερόν Σίμουσ, ασημένια ολυμπιονίκης στα 4X100.

Ο μάνατζερ του Πάσουελ, Πολ Ντόλ, αρχικά προσπάθησε να αμφισβήτησε την ορθότητα των αποτελεσμάτων του ελέγχου, δηλώνοντας ότι ο πελάτης του συνεργάζεται με τη WADA (παγκόσμιος οργανισμός για την καταπολέμηση του ντόπινγκ) για να βρεθεί ο τρόπος που μπήκε στον οργανισμό του η απαγορευμένη ουσία που ανιχνεύτηκε. Δυστυχώς γι' αυτόν, η ανακοίνωση της ιταλικής αστυνομίας του Ούντινε έδιεξε ότι όλα ήταν σε γνώση του «πρωταθλητή» και των άλλων αθλητών. Μετά από έφοδο της ιταλικής αστυνομίας στο ξενοδοχείο που διέμεναν ο Πάσουελ, η Σίμουσ και ο καναδός προπονητής τους, βρέθηκαν σημαντικές ποσότητες από σκευάσματα που χαρακτηρίστηκαν «ύποπτα», γεγονός που δεν αφήνει περιθώρια για θεωρίες περί όγνοιας.

Οι τελευταίες αποκαλύψεις αποτελούν ένα μεγάλο πλήγμα για το σταρ σίστεμ του επιογγελματικού αθλητισμού,

αφού οι σπρίντερ θεωρούνται οι πιο ακριβοπληρωμένοι, οι πιο αναγνωρίσιμοι και οι πιο εμπορικοί αθλητές. Από τους χορηγούς των αθλητών, η πρώτη αντίδραση ήρθε από την Adidas. Μετά τη δήλωση του Τάισον Γκέι, ότι είναι θετικός σε απαγορευμένες ουσίες και γι' αυτό δε θα συμμετάσχει στο Παγκόσμιο Πρωταθλημα που θα διεξαχθεί τον Αύγουστο στη Μόσχα, η Adidas ανακοίνωσε τη διακοπή της χορηγίας της με την παρακάτω ανακοίνωση: «Είμαστε σοκαρισμένοι με τις πρόσφατες αποκαλύψεις και μολονότι υποστηρίζουμε την αθωότητά του μέχρι να αποδειχτεί το αντίθετο, αποσύρουμε τη χορηγία μας». Στην ίδια κατεύθυνση

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

προσανατολίζονται και οι χορηγοί των άλλων αθλητών.

Δεν νομίζω ότι πρέπει να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για να αποδείξουμε την υποκρισία των χορηγών. Οι διοικήσεις αυτών των εταιριών γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι πρωταθλητές που στηρίζουν οικονομικά είναι ντοπαρισμένοι, όμως όσο καταφέρνουν να ξεφεύγουν από τους ελέγχους και να γεμίζουν με φράγκα τα ταμεία τους αποτελούν πρότυπα. Οταν πιαστούν ντοπαρισμένοι, τους ρίχνουν στο πυρ το εξώτερον, γιατί δήθεν αιματηρώνουν το αθλητικό ιδεώδες. Βεβαίως, οι εταιρίες δε νοιάζονται για το αθλητικό ιδεώδες και ο βασικός λόγος για τον οποίο συμπετέχουν στους μηχανισμούς ελέγχου είναι γιατί τρέμουν στην ίδια ότι μπορεί κάποια στιγμή ένας αθλητής να καταρρεύσει μέσα στο γήπεδο, μπροστά από τη διαφημιστική τους ταμπέλα.

Ταυτόχρονα, οι αποκαλύψεις αποτελούν ένα σοβαρό πλήγμα για το στίβο της Τζαμαϊκα, που αποτελεί τα τελευταία χρόνια το μοναδικό αντίταυλο των ΗΠΑ στις κούρσες ταχύτητας. Ήδη έχει ξεκινήσει η προσπάθεια να μη μπει στο κάδρο ο Γιουσέν Μπολτ, που αποτελεί σήμερα το απόλυτο σύμβολο για το στίβο. Τόσο ο μάνατζέρ του όσο και αξιωματούχοι της Τζαμαϊκανής ομοσπονδίας στιβουρίστηκαν διέψευσαν καπηληματικά τις φήμες που ήθελαν τον Μπολτ να είναι ένας από τους πέντε ντοπαρισμένους. Προς το παρόν, ο πιο γρήγορος άνθρωπος στον πλανήτη παραμένει αλώβητος, όμως οι πιθανότητες να έχει και αυτός την τύχη των συναθλητών του αυξάνονται κατακύρωφα.

Παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη υπόθεση ντόπινγκ αφορά πρωτοκλασάτους αθλητές, δεν έμεινε για πολύ καιρό στην αθλητική επικαιρότητα, αφού δεν βόλευε κανέναν. Απαντες οι παράγοντες του στίβου προσπάθησαν να τείσουν ότι θελουν έναν καθορό αθλητισμό, χωρίς απαγορευμένες ουσίες και αναβολικά, και με περισσότερη υποκρισία. Ζήτησαν επιπλέον μέτρα και περισσότερους ελέγχους για να είναι περισσότερο αποτελεσματική η καταπολέμηση του ντόπινγκ. Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του Ζακ Ρογκ, προέδρου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής: «Είμαι έκπληκτος και απογοητευμένος, όλα με ενθαρρύνει το γεγονός ότι τα μέτρα που λαμβάνουν η

USADA (Αμερικανική Υπηρεσία Αντιντόπινγκ) και η WADA (Παγκόσμια Υπηρεσία Αντιντόπινγκ) για την καταπολέμηση του ντόπινγκ είναι αποτελεσματικά. Είναι πάντοτε απογοητευτικό όταν ακούς άσχημα, αλλά την ίδια στιγμή τέτοια γεγονότα αποτελούν την επιβεβαίωση ότι οι αιφνιδιαστικοί έλεγχοι ντόπινγκ εκτός αγώνων είναι αποτελεσματικοί. Θα πρέπει να το υμόδημαστε αυτό: πρέπει να ελέγχουμε τους αθλητές συνεχώς και εκτός αγώνων, αποθηκεύντας και καταψύχοντας τα δείγματα αιμάτος τους (σ.σ. το λεγόμενο βιολογικό διαβατήριο) και επανεξετάζοντάς τα εντός οκτώ ετών».

Συνοψίζοντας, για μια ακόμη φορά θα πρέπει να τονιστεί ότι όπου τζογάρεται χρήμα υπάρχει η τάση να ξεφεύγουν από τους κανόνες για να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη. Αυτό το πολύ απλό συμβαίνει και στον επιογγελματικό αθλητισμό. Προκειμένου να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους, οι πολυεθνικές που «επενδύουν» στα αθλήματα απαιτούν ρεκόρ και θέαμα. Οι αθλητές (και οι ομάδες που τους στηρίζουν, γιατί κάθε πρωταθλητής είναι μια επιχείρηση από μόνος του) γιατί καταφέρουν να φτάσουν και να παραμείνουν στην κορυφή πρέπει να καταβάλουν σημαντικές προσπάθειες και να ξεδέψουν δυνάμεις που δεν μπορεί να τις αντέξει ο ανθρώπινος οργανισμός. Για να τα καταφέρουν, πολύ απλά χρησιμοποιούν διάφορα «βοηθήματα» και ουσίες και για να έχουν καλύτερα αποτελέσματα και να ξεπεράσουν τους ανταγωνιστές τους χρησιμοποιούν απαγορευμένα σκευάσματα, αφού τα φυσικά και νόμιμα σκευάσματα δεν μπορούν να καλύψουν τις αναγκαίες απαιτήσεις σε ενέργεια και κυρίως δεν μπορούν να κάνουν τη διαφορά έναντι των ανταγωνιστών. Όλα αυτά γίνονται με την ελπίδα ότι θα καταφέρουν να ξεφύγουν από τους ελέγχους που θα τους γίνουν και ρισκάρουν την υγεία τους από την παρενέργεια. Παραφράζοντας τη λαϊκή ρήση, θα λέγαμε: μπρος στα κέρδη, τι είναι η υγεία;

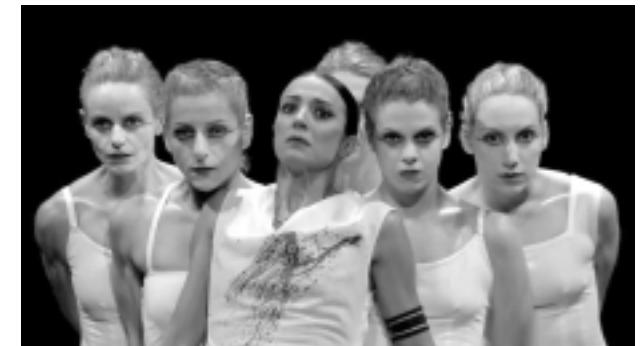
Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Μιας και μιλάμε για σπρίντερ, αξίζει να αναφερθούμε σε έναν βιετναμέζο απόδο της Αρσεναλ, που κατέφε-

■ ΑΣΤΕΡΗ ΚΟΥΤΟΥΛΑ Ανακυκλώνοντας τη Μήδεια

Ελλάδα, ως άλλη Μήδεια, σκοτώνει τα παιδιά της, σκοτώνει το μέλλον. Αυτός είναι ο κεντρικός μύθος γύρω από τον οποίο ο σκηνοθέτης προσπάθησε να δομήσει την ταινία του, της οποίας τα συστατικά μέρη είναι τρία. Το πρώτο είναι η μουσική σύνθεση – όπερα «Μήδεια» του Μίκη Θεοδωράκη, την οποία ακούμε από την αρχή έως το τέλος. Παράλληλα, παρακολουθούμε τη χορογραφία «Μήδεια» του Ρενάτο Τζανέλλα (πότε από παράσταση, πότε από πρόβα). Το τρίτο στοιχείο αφορά στη νεολαία. Στη μαχητικότητα που αναπτύσσει στο δρόμο (με σκηνές από οδοφράγματα στην Αθήνα), άλλα ταυτόχρονα και στη χαμένη της αθωότητα και τις αναζητήσεις της, όπως αυτές εκφράζονται μέσα από κομμάτια του ημερολογίου της Αννας Φρανκ.

Παρά την «πολλά υποσχόμενη» προσπάθεια, μάλλον ισχύει η ρήση «πολλά καρπούζια κάτω από την ίδια μασχάλη». Ο σκηνοθέτης δεν κατάφερε τελικά να δέσει τα πάμπολλα διαφορετικά στοιχεία του σε ένα αρμονικό σύνολο. Αρκετά κουραστικό είναι το τελικό αποτέλεσμα, κυρίως εξαιτίας της στείρας και ακαδημαϊκής αισθητικής που διακρίνει την ταινία. Με εξαίρεση τους κίτρινους μεσοτίτλους που εξηγούνται στο θεατή τι βλέπει, οι οποίοι περισσότερο θυμίζουν τίτλους στην «Εστρέσο». Για να μη σχολίασουμε την πανέμορφη, ξανθιά, γαλανομάτα έφηβη που «προσωποποιεί» την αθωότητα τρέχοντας στα γρασίδια...

Στην πραγματικότητα, ο σκηνοθέτης λειτούργησε πιο πολύ σα μάνατζέρ (άλλωστε αυτή είναι η κύρια ιδιότητά του) που προσπαθεί να κρατήσει τις ισορροπίες ανάμεσα στις «ντίβες» που μάζεψε. Δεν είναι τυχαίο ότι δίνεται βήμα στον Τζανέλλα (που τώρα είναι διευθυντής του Μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής) να εξηγήσει πώς ο ίδιος βλέπει τη Μήδεια του Ευριπίδη και πώς κατέληξε στη συγκεκριμένη χορογραφία. Παράλληλα, προβάλλεται και η ογκωνιστικότητα του Θεοδωράκη, με δηλώσεις του και τηλάνια από το Σύνταγμα, τότε που είχε φάει τα δακρυγόνα... Στοιχεία εκ πρώτης όψεως σχετικά, αλλά στην ουσία εντελώς άσχετα με το μύθο που ο σκηνοθέτης υποστηρίζει ότι υπηρετεί. Υποστηρίζει, αλλά

DIXI ΕΤ̄ SALVAVI ANIMAM MΕΑΜ

«Με τις πέτρες τί αίμα και τί σιδερό¹
 Και τί φωτιά είμαστε και μωμένοι
 Ενώ φαινόμαστε από σκέτο σύννεφο
 Και μας λιθοβολούν και μας φωνάζουν
 Αεροβάτες
 Το πώς περνούμε τις μέρες και τις νύχτες μας
 Ενας Θεός το ξέρει»
 (Οδ. Ελύτης: «Δώσε το χέρι σου», από τον «Ηλιο τον Πρώτο»)

Δεν κάνω με λιγότερο φαι/ ψωμί, πατάτες, ρύζι/ φασόλια, ρεβίθια και φραγκί/ και πάλι η κοιλιά μου γουργουρίζει...

Δηλαδή, οι δημοτόμπατσοι της Θεσσαλονίκης ήθελαν να ζητήσουν και τα ρέστα;

◆ Θέατρο και Γ. Λου-λούκος.

◆ Tsounami Tour.

◆ Εκ περιτομής εργασία.

◆ Το 'δαμε κι αυτό. ΓΥΡΟΚΟΜΕΙΑ (δοξασμένο Internet). Παρέχουν φροντίδα σε... γύρο (με ή χωρίς τζατζίκι;).

◆ Ο Chuck Norris ξέρει τι είναι αυτός που SKAI (με το Νίκο Ευαγγελάτο).

◆ Ειδήσεις MEGA (μεταμεσούχτιες, 16-7-13): Οι σχολικοί φύλακες θα μπορούν να συνιστούν εταιρίες...» (εννοεί να συστήνουν). Πχοιότητα.

◆ Μα και το STAR φρόντισε να μας πληροφορήσει ότι ο τραγουδιστής των Πετ Σοπ Μπόιζ λέγεται Νέιλ (sic) Τεναντ... (Κι άλλη πχοιότητα).

◆ Εκδοση δήχως επιμελεία: Εκδόσεις Κέδρος.

◆ Σωματεία (εργαζόμενων) και Ενώσεις (εμπόρων) «προβάλλουν και διεκδικούν» (κοινές θέσεις, Ριζοσπάστης, 16-7-13). Προλετάριοι και καπιταλιστές μαζί...

◆ Φυσικά και κατανοούμε το ενδιαφέρον και τον ύμνο του Mr. Κουτσούμπας προς την EAB (ξανά-μανά «εργαζόμενοι και επιχείρηση» μια γροθιά...).

◆ Διαπίστωση γουάου κι όχι... γονάτου.

◆ Φορτώνει (four tonnoi).

◆ Η επιμονή του Περισσού για την «ανάπτυξη της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας» πάρει χέρι-χέρι με την «ειρηνική συνύπαρξη» της Λ. Κανέλλη με τους Ζουράρι, Λαζαρίδη, Καργάκο και CIA στην ημερίδα του Πανελλήνιου Συνδέσμου Εφέδρων Ενόπλων Δυνάμεων (Μουσείο Μπενάκη, 13-7-1997), ο οποίος αναδίδει μυρωδιά σιωνιστικής αντίληψης ανακατεμένη με ταγματασφαλήτικη δυσωδία. Αυτός είναι ο Περισσός που μια σειρά δυνάμεις (και αδυναμίες, κυρίως εξωκοινοβουλευτικές) κατατάσσουν στις γραμμές της

Κουλτούρα να φύγουμε...

αριστερά τους.

◆ «Ανοίγουν το δρόμο για κατάργηση 8ωρου και 5ήμερου»

- Αυγή, 17-7-13. Δίχως την παραμικρή νύξη για εργατική αντίσταση. Διότι ως γνωστόν, ΣΥΡΙΖΑ: Ψηφίστε, ψεκάστε, τελειώσατε.

◆ Ο Αλέξης Γκράμσι και ο Αντόνιο Τσίπρας συναντώνται στα «Τετράδια»...

◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να αναλάβει ρόλο μηχανοδηγού» - τάδε έφη ο γήγαντας Μίκις, ο οποίος έχει υπηρετήσει κι άλλους μηχανοδηγούς...

◆ «...μια υπόκωφη, που δεν ξέρω με ποιο τρόπο θα ξεσπάσει ούτε και ποιους θα περιλάβει» - Γ. Βαρεμένος,

βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, από όρθο στην Αυγή, 17-7-13. Αυτογνωσία; Γιατί πολλούς θα περιλάβει – πως λέμε, άμα σε περιλάβω...

◆ «Ο καθένας είναι νέος, νέος, νέος/ Στο στομάχι πείνα διαβολεμένη./ Ακολουθείστε με λοιπόν.../ Πίσω από την πλάτη μου/ Ρίχνω το περήφανο κάλεσμα/ Αυτόν τον σύντομο λόγῳ!/ Θα τρώμε πέτρες, χορτάρια,/ Γλύκα, θλίψη και φαρμάκια./ Θα σκιζούμε το κενό./ Το βάθος και το ύψος./ Τα πουλιά, τα ζώα, τα θεριά, τα ψάρια./ Τον όνεμο, τη λάσπη, το αλάτι και την αποθαλασσιά». (Νταβίντ Μπουρλιούκ – από το αφιέ-

βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, από όρθο στην Αυγή, 17-7-13. Αυτογνωσία; Γιατί πολλούς θα περιλάβει – πως λέμε, άμα σε περιλάβω...

◆ «Ο καθένας είναι νέος, νέος, νέος/ Στο στομάχι πείνα διαβολεμένη./ Ακολουθείστε με λοιπόν.../ Πίσω από την πλάτη μου/ Ρίχνω το περήφανο κάλεσμα/ Αυτόν τον σύντομο λόγῳ!/ Θα τρώμε πέτρες, χορτάρια,/ Γλύκα, θλίψη και φαρμάκια./ Θα σκιζούμε το κενό./ Το βάθος και το ύψος./ Τα πουλιά, τα ζώα, τα θεριά, τα ψάρια./ Τον όνεμο, τη λάσπη, το αλάτι και την αποθαλασσιά». (Νταβίντ Μπουρλιούκ – από το αφιέ-

ρωματού περιοδικού «Τα Ποιητικά», τ. 9, 2013, στο Ρωσικό Φουτουρισμό).

◆ Μέμφεται την «ριζοσπαστική αριστερά», τον «επαναστατικό... κυβερνητισμό» της και την εκδογολογία της, η «Προλεταριακή Σημαία», 6-7-13. Δικαίωσις ίσως; Οσον αφορά τις εκλογές η στάση του ΚΚΕ μπλεν είναι διαφορετική από αυτή της «ριζοσπαστικής αριστεράς»: σε όλες τις εκλογικές διοικιστικές είναι... παρούσα. Για την ικανή και αναγκαία συνθήκη της συγκρότησης της εργατικής τάξης πολιτικά, φράνεται να την παραπέμπει – πιού άρογε;

◆ «Τί μας κάνανε οι αλήτες!» - μόνιμα επαναλαμβανόμενη επωδός φραγκάτων, απελπισμένων, εργατών και... λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων. Ενας αχταρμάς όπου – λίγο-αχνοφέργει η υποψία ταξικής συνειδήσης (από τους συνήθεις υπόπτους, όμως).

◆ Καρασυμφωνόμενη με τη

ρήση «όχι eldorado gold δε θα φύγεις έτσι...».

◆ Μάθαμε, λοιπόν, ότι «ο λαός έριξε δυο κυβερνήσεις» (Συναντήσεις, 17-7-13). Και μάλλον είναι έτοιμος να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ;

Βασιλής

Απεργία πείνας ενάντια στην απομόνωση

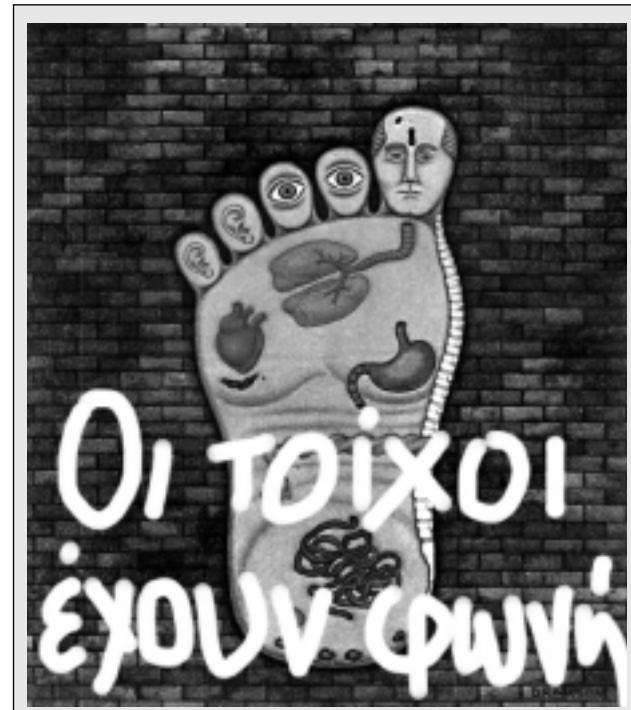
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

τούμενοι στις αμερικανικές φυλακές κρατούνται σε καθεστώς πλήρους ή μερικής απομόνωσης.

Οι Αρχές της Καλιφόρνια σκέφτονται σιβαρά να προχωρήσουν στην υποχρεωτική σύτηση των απεργών τείνοντας ανη απεργία δεν σταματήσει άμεσα. Οπως στο Γκουντανάμι, το οποίο έχει αυτοαναγορευτεί στο μεγαλύτερο υπέρμαχο της αρχής της Καλιφόρνια να δεσμευτούν ότι θα βελτιώσουν τις συνθήκες φυλακισής και θα βγάλουν κά-

τοιους από τους κρατούμενους από το καθεστώς απομόνωσης. Βέβαια καμία από τις υποσχέσεις δεν υλοποιήθηκε οδηγώντας στο έστασμα της νέας απεργίας.

Με επιστολή η οποία δημοσιεύτηκε από την οργάνωση αλληλεγγύης στους παλαιοιστίνους κρατούμενους «Ανταμίρ», ο παλαιοιστίνος αγωνιστής Χαντέρ Αντνάν εξέφρασε την αλληλεγγύη στους κρατούμενους απεργούς πείνας στις αμερικανικές φυλακές και κάλεσε τον αμερικανικό λαό να σταθεί αλληλέγγυος στον αγώνα τους.

◆ Ισχυρός ΣΥΡΙΖΑ – Αυτοδύναμος λαός – Κάνουμε το βήμα – 1ο συνέδριο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ – 10-14 Ιουλίου ΤΑΕ ΚΒΟ ΝΤΟ (κλειστό Φαλήρου) – ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ (αφίσα)

Οταν η φεύγτικη μετριοφροσύνη επιδεικνύεται με τόσο άγαρμπτο τρόπο, καταντά γελοιότητα. Το επίθετο «αυτοδύναμος» δεν κολλάει στο λαό με τίποτα. Αυτοδύναμος λαός δε σημαίνει τίποτα. Ενώ, αντίθετα, «αυτοδύναμος ΣΥΡΙΖΑ» (και όχι μόνο ισχυρός) σημαίνει πολλά. Για την ακρίβεια, σημαίνει τα πάντα γι' αυτό το σοσιαλδημοκρατικό μόρφωμα που η κρίση το ξεπέταξε «βιαίως» και το κατέστησε κόμμα εξουσίας. Βέβαια, αυτοδυναμία δεν μπορεί να πάρει. Προπαγανδίζοντας, όμως, αυτό το στόχο (υπό το ανεστραμμένο σχήμα του «αυτοδύναμου» λαού), μπορεί να καλλιεργήσει στο έπακρο τα γνωστά ψευτοδιλήμματα (ΣΥΡΙΖΑ ή καταστροφή, Μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ κτλ.). Γ' αυτό και επελέγη το αδόκιμο λεκτικό σχήμα «αυτοδύναμος λαός». Για να υπάρχει οπωσδήποτε η έννοια της αυτοδυναμίας στην προπαγάνδα. Κι επειδή αν έλεγαν «αυτοδύναμος ΣΥΡΙΖΑ» θα προκαλούσαν γελια, επελέγαν το «αυτοδύναμος λαός».

◆ Φέτος τα κλουβιά θα φορεθούν στενά – Α (σύνθημα με κίτρινο στρέι στη βιγρίνα μαγαζιού με ρούχα)

Ευστοχότατο!

◆ Στην έρημο του καπιταλισμού κάθε δύση σίσημη είναι οφθαλμοπάτη (σύνθημα με μαύρο στρέι)

Χτυπάει στην καρδιά αυτό το σύνθημα. Και χτυπάει στα ενδότερα του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Γιατί εκεί ενδημούν οι θεωρίες και οι πρακτικές που χτίζουν οάσεις μέσα στην καπιταλιστική έρημο. Που μετατρέπουν σε πρόταγματα ένα είδος εναλλακτικού «λάιφ στάιλ». Που προσφέρουν διεξόδους σε παρέες, την ώρα που η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία στενάζει από τη βαρβαρότητα. Που αρνούνται την πολιτική οργάνωση με στόχο την επαναστατική ανατροπή.

</div

Την ώρα που ο Βρούτσης, μιλώντας στη Βουλή, έλεγε τις γνωστές χονδροειδείς μπούρδες του, σύμφωνα με τις οποίες δημιουργούνται συνεχώς περισσότερες θέσεις εργασίας και η κατάσταση με την ανεργία σταθεροποιείται, ο ΟΟΣΑ έδινε στη δημοσιότητα την έκθεσή του για τις προοπτικές της απασχόλησης τη διετία 2013-2014, σύμφωνα με την οποία η ανεργία στην Ελλάδα θα εξακολουθήσει να αυξάνεται καθ' όλο το 2013 και το 2014, για να φτάσει το 2014 στο 28,2%!

Σήμερα (οτοιχεία Μάη 2013), η ανεργία στην Ελλάδα βρίσκεται στο 26,8%, έναντι 26,9% της Ισπανίας, σύντομα όμως η Ελλάδα -πάντα σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, θα ξεπέρασε την Ισπανία και θα «πάρει κεφάλι».

Σημειώνεται πως πρόκειται για την ανεργία όπως μετρίεται από τις επίσημες στατιστικές υπηρεσίες, μέσα από μια κάλπικη μεθοδολογία, η οποία υποεκτιμά τα μεγέθη. Η πραγματική ανεργία είναι σημαντικά υψηλότερη.

Το σκηνικό το έχουμε ξαναδεί (και όταν ήρθε η Μέρκελ και όταν ήρθαν αμερικανοί επίσημοι), οπότε δεν έχει νόημα να σχολιάσουμε την ερήμωση του κέντρου της Αθήνας για να μην ενοχληθεί ούτε η άρση του Σόιμπλε. Η ελληνική αστική τάξη έδειξε για μια φορά αικόμη την δενδρούλεια της, αλλά αυτό δεν αποτελεί ειδηση. Αντίθετα, αν μείνουμε σ' αυτό ή σε σόου σαν αυτό του Τσίπρα με τον Γλέζο που επέλεξαν τη μέρα να πάνε στον Πα-

τών στην ελληνική κυβέρνηση αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για το ότι ο Στάινμπρουκ λέει παπάρες. Διότι ο Στάινμπρουκ, που έχει πάθει πανικό, έκανε τέτοιες δηλώσεις την περασμένη εβδομάδα.

Οι Γερμανοί φημίζονται για τη μεθοδικότητά τους, γι' αυτό και ο Σόιμπλε, πριν πάρει το αεροπλάνο για την Αθήνα, φρόντισε δυο πράγματα. Πρώτο, να έχει οπωσδήποτε ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο, ώστε ν' αποτελεί την απτή

ποσό 100 εκατ. ευρώ, το οποίο θα διαθέσει η γερμανική κρατική τράπεζα KfW, για να συμμετάσχει σ' ένα «Ταμείο», το οποίο θα έχει ως αποστολή να χρηματοδοτεί αναπτυξιακά σχέδια «μικρομεσαίων επιχειρήσεων» στην Ελλάδα. Το «δώρο» φυσικά είχε προαναγγελθεί, για να 'χουν τη δυνατότητα οι ελληνες φύλαρχοι να φιλοτεχνήσουν την προτομή του τεύτονα πιπότη, ο οποίος μπορεί αντί για άλογο να χρησιμοποιεί αναπτηρικό αμαξίδιο,

Παπαδήμου «εξόρισε» από το υπουργείο Ανάπτυξης στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής (το μόνο που του ταριχάζει), επειδή τα πήρε στο κρανίο και «έκραξε» τον Ρέσλερ (γι' αυτή την όχι και τόσο παλιά, αλλά άκρως διδακτική) ιστορία γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 9). Επομένως, η «αναπτυξιακή βοήθεια» της Γερμανίας δεν είναι καινούργια ιστορία.

Ναι, αλλά τώρα ο Σόιμπλε φέρνει 100 εκατ. ευρώ. Το πο-

Φόρου υποτελείς στο γερμανικό ιμπεριαλισμό

πούλια να θέσουν το ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων, κινδυνεύουμε να χάσουμε την ουσία.

Για ποιο λόγο ήρθε ο Σόιμπλε; Από τη μια για να στηρίξει τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου και από την άλλη για να στηρίξει την προεκλογική εκστρατεία των γερμανών Χριστιανοδημοκρατών. Πρέπει να αντικρούσει τους Σοσιαλδημοκράτες που ισχυρίζονται ότι η κυβέρνηση Μέρκελ σκόρπισε «τα λεφτά των γερμανών φορολογούμενων» σε «βαρελιά δίχως πάτο». Πώς θα τους αντικρούσει; Δείχνοντος ότι το «πρόγραμμα» στην Ελλάδα πάει καλά και γι' αυτό «τα λεφτά των γερμανών φορολογούμενων» δεν κινδυνεύουν. Θα πάσουν τόπο, θα γυρίσουν πίσω προσαυξημένα με το «νόμιμο τόκο». Ασε που η συμμετοχή των ελλήνων Σοσιαλδημοκρα-

απόδειξη για το ότι η γερμανική πολιτική εξακολουθεί να εφαρμόζεται χωρίς παρεκκλίσεις στην Ελλάδα. Δεύτερο, να ξεκαθαριστεί ότι η Γερμανία απορρίπτει κάθε συζήτηση για νέο «κούρεμα» του χρέους και το μόνο που συζητά είναι άλλου τύπου «διευ-κολύνσεις», προκειμένου να καταστεί «βιώσιμο» (δηλαδή να μπορεί να το αποπληρώνει το ελληνικό κράτος) το χρέος, που πλέον βρίσκεται κατά το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του στα χαρτοφυλάκια κυβερνήσεων, κεντρικών τραπεζών και του EFSF (και του ΔΝΤ, βέβαια, αλλά αυτό δεν ενδιαφέρει τη γερμανική κυβέρνηση).

Επειδή, όμως, οι Γερμανοί, παρά την τευτονική ψυχρότητα, είναι και ευγενείς άνθρωποι, ο Σόιμπλε δεν μπορούσε να έρθει στην Αθήνα με άδεια χέρια. Πακετάρισε, λοιπόν, ένα

όμως είναι ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να βάλει την Ελλάδα σε αναπτυξιακή τροχιά. Πήρε φωτιά η προπαγάνδα, λοιπόν, πλημμύρισε από τα σάλια του Σαμαρά, του Βενιζέλου, του Στουρνάρα, του Χατζηδάκη. Και των «παπαγαλάκιών» των ελληνικών ΜΜΕ, φυσικά.

Σε όσους έχουν αισθηνή μνήμη και σε όσους νομίζουν ότι είμαστε ο λαός των Λωτοφράγων πρέπει να θυμίσουμε ότι ο Σόιμπλε ήταν ο πρώτος που μήλησε για την ανάγκη ενός «νέου σχεδίου Μάρσαλ» για την Ελλάδα. Το έκανε πριν από δύο χρόνια, τον Ιούνι του 2011. Η κυβέρνηση Παπανδρέου, με γκεσέμι τον Βενιζέλο, έκανε σημάδια αυτή τη δήλωση Σόιμπλε. Τι έγινε έκτοτε; Ενα μεγάλο φιάσκο, το οποίο χρεώθηκε εξ ολοκλήρου ο Χρυσοχοΐδης, τον οποίο μάλιστα η κυβέρνηση

σύ ο είναι αστείο, όχι μόνο για τα μεγέθη της Γερμανίας, αλλά και για τα μεγέθη της Ελλάδας (συγκρίνετε το με τα άνω των 50 δισ. που χρειάστηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και θα καταλάβετε). Δεύτερο, το περιβόλητο «Αναπτυξιακό Ταμείο» θα έχει έδρα το Λουξεμβούργο, θα διέπεται από το δίκαιο του και, φυσικά, θα διοικείται ουσιαστικά από τους Γερμανούς. Τρίτο, στην Ευρώπη μιλούν για Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις αναφέρονται σε επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 250 άτομα, δηλαδή σε επιχειρήσεις μεγάλες για τα ελληνικά δεδομένα. Το συγκεκριμένο «Ταμείο» βάζει στόχο να φτάσει τα 500 εκατ. και αν τα φτάσει θα χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση γερμανικών επιχειρήσεων που θα σχεδιάσουν μπτίζνες στην Ελλάδα.

Πολύτιμος κρίκος

Οποιος έχει διαβάσει προσεκτικά τα πρακτικά των υπό τον Παπούλια διαβουλεύσεων στο προεδρικό μέγαρο, μετά τις εκλογές της ίδιας Μάρτη, έχει σίγουρα διαπιστώσει δύο πράγματα. Πρώτο, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έσπρωχνε τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το ΔΗΜΑΡ να συνεργαστούν κυβερνητικά, επιλέγοντας για τον εαυτό του το ρόλο της εκ του ασφαλούς αντιπολίτευσης, και δεύτερο ότι η ΔΗΜΑΡ αρνιόταν σθεναρά κάθε κυβερνητική συνεργασία, αν σ' αυτή δεν συμμετείχε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Τις δεύτερες εκλογές δεν τις προκάλεσε ο Σαμαράς (αυτός το μόνο που ήθελε ήταν να γίνει πρωθυπουργός), αλλά ο Κουβέλης.

Ελάχιστες εβδομάδες αργότερα, χωρίς να έχει αλλάξει απολύτως τίποτα (πέρα από τα εκλογικά ποσοστά), η ΔΗΜΑΡ έκανε στροφή 180° και μπήκε στην κυβέρνηση μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Είχε ωριμάσει αυτό που μετά τις προηγούμενες εκλογές ήταν ανώριμο. Δεν υπήρχε ρίσκο για τρίτες εκλογές, ώστε ο Κουβέλης να φοβάται συντριβή και εξαφάνιση της ΔΗΜΑΡ. Από την άλλη, η ΔΗΜΑΡ ήταν ο άκρως απαραίτητη συγκολλητική ουσία για την υπό τον Σαμαρά συγκυβέρνηση. Ήταν ο πολύτιμος κρίκος, χωρίς τον οποίο δεν ήταν δυνατόν να συγκυβερνήσουν ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Δεν ήταν ο αριθμός των εδρών της στη Βουλή, αλλά το πρεστίζ της «κυβερνώσας αριστερά».

Μπορεί το ΠΑΣΟΚ να μην είχε κανένα πρόβλημα με τη συγκυβέρνηση (το είχε κάνει και με τον Παπαδήμο και, εκτός αυτού, δεν ήταν σε θέση να επιβάλει όρους μετά την εκλογική του συντριβή), είχε όμως ο Σαμαράς. Η ΔΗΜΑΡ ήταν το εργαλείο που χρειαζόταν ο Σαμαράς για να περάσει από την «αντιμημονιακή» ριπορεία στη διαχείριση της μνημονιακής πολιτικής, παρέα με το ΠΑΣΟΚ, με το οποίο διαβεβαίωνε (μέχρι την παραμονή των εκλογών) ότι αποκλείεται να συγκυβερνήσει.

Επί ένα χρόνο η ΔΗΜΑΡ έπαιξε το ρόλο της συγκολλητικής ουσίας και τον έπαιξε καλά. Οι υπηρεσίες της ήταν πολύτιμες για το σύστημα, καθώς λειτούργησε σαν καταλύτης για το πέρασμα σε μια νέα πολιτική. Μέχρι που έφτασε στα όριά της και αποσύρθηκε από την κυβέρνηση, φτάνοντας στη γελοιότητα της αισθητικής του νομοθετικού έργου της συγκυβέρνησης των δύο πλέον (ήταν γελοίο το θέαμα της βουλευτή Ξηροτύρη, καθώς απαριθμούσε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής ποια άρθρα του τελευταίου πολυνομοσχέδιου ψηφίζει, ποια καταψηφίζει και σε ποια δηλώνει «παρών»).

Επομένως, η ΔΗΜΑΡ λειτούργησε ως ένας πολύτιμος κρίκος του συστήματος εξουσίας. Είστω και με πημερινία λίπης. Οπως λέει και ο Πρετεντέρης, και αν δεν υπήρχε θα έπρεπε να την εφεύρουν. Το αν η ΔΗΜΑΡ θα μπορέσει να ξαναπαίξει αυτό το ρόλο στο μέλλον «καίει» μεν τον Κουβέλη και την παρέα του (αν δεν τα καταφέρουν θα πρέπει να πάνε στα σπίτια τους), αφίνει όμως αδιάφορο το σύστημα. Το σύστημα θέλει λύσεις από το πολιτικό του προσωπικό και επειδή το π